

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem JUDr. Jakubem Kavalírem ve věci

navrhovatele: **Sebeobrana akcionářů – organizační jednotka LS Ledec nad Sázavou**
IČ 72056266

sídlem Bratislavská 212/29, Zábrdovice, 602 00 Brno
zastoupen advokátem Mgr. Ing. Antonínem Továrkem
sídlem tř. Kpt. Jaroše 1844/28, 602 00 Brno

za účasti: **1) Lesní společnost Ledec nad Sázavou, a. s., IČ 47452722**
sídlem Hrnčíře 2, 584 01 Ledec nad Sázavou

2) WOOD-FOREST GROUP a. s., IČ 28779185
sídlem Hrnčíře 2, 584 01 Ledec nad Sázavou

obě zastoupeny advokátem JUDr. Milanem Vašíčkem, MBA
sídlem Dominikánské náměstí 656/2, 602 00 Brno

o přezkoumání přiměřenosti protiplnění a stanovení přiměřené výše protiplnění

takto:

- I. **Určuje se**, že výše přiměřeného protiplnění při vytěsnění menšinových akcionářů schváleném valnou hromadou společnosti Lesní společnost Ledec nad Sázavou, a.s., IČ: 47452722, dne 29. 6. 2010
-za jednu nekótovanou kmenovou akcií této společnosti, v listinné podobě ve formě na majitele o jmenovité hodnotě 1 000 Kč, **činí 5 527 Kč**, za jednu nekótovanou kmenovou akcií v listinné podobě ve formě na majitele o jmenovité hodnotě 10 000 Kč činí 55 266 Kč, za jednu nekótovanou kmenovou akcií v listinné podobě ve formě na majitele o jmenovité hodnotě 100 000 Kč činí 552 661 Kč a za jednu nekótovanou kmenovou akcií v listinné podobě ve formě na majitele o jmenovité hodnotě 10 000 000 Kč činí 55 266 076 Kč.
- II. Společnost WOOD-FOREST GROUP a.s., (účastník 2/) **je povinna** zaplatit navrhovateli částku 736 576 Kč s 4,93 % ročním úrokem z této částky od 14. 8. 2010 do zaplacení, to vše do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.
- III. Společnost WOOD-FOREST GROUP a.s. **je povinna** zaplatit navrhovateli roční úrok z prodlení v sazbě 8,25 % p. a. z částky 736 576 Kč, a to za období od 28. 12. 2020 do zaplacení, do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.
- IV. Ve vztahu mezi účastníky řízení se žádnému z účastníků **nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.
- V. Stát (ČR – Krajský soud v Hradci Králové) **nemá** právo na náhradu nákladů dokazování (§ 148 o. s. ř.) vůči společnosti Lesní společnost Ledec nad Sázavou, a.s., (účastník 1/).
- VI. Navrhovatel **je povinen** zaplatit ČR – Krajskému soudu v Hradci Králové na náhradě nákladů řízení částku ve výši 399 241,15 Kč, do tří dnů od právní moci tohoto usnesení, na účet č. ú. 19-6828511/0710, KS 1148, VS [REDACTED].

- VII. Společnost WOOD-FOREST GROUP a.s. **je povinna** zaplatit ČR – Krajskému soudu v Hradci Králové na náhradu nákladů řízení částku ve výši 399 241,15 Kč, do tří dnů od právní moci tohoto usnesení, na účet č. ú. 19-6828511/0710, KS 1148, VS [REDACTED].

Odůvodnění:

I. Tvzení navrhovatele

1. Navrhovatel se návrhem podaným u soudu dne 13. 8. 2010 domáhá přezkoumání přiměřenosti protiplnění za jednu akci společnosti Lesní společnost Ledec nad Sázavou, a. s., IČ 47452722 (dále též jen „účastník 1/“ či „společnost LS Ldč.“) o jmenovité hodnotě 1 000 Kč, 10 000 Kč, 100 000 Kč a 10 000 000 Kč. Dále se domáhá, aby soud přiznal navrhovateli „částku dorovnání“ (doplatek přiměřené výše protiplnění), právo na částku úroku ve výši obvyklého úroku požadovaného na úvěry, které poskytují banky v místě sídla společnosti účastnice 2) WOOD-FOREST GROUP, a. s., IČ 28779185 (dále též jen „účastník 2/“ či „hlavní akcionář“), kterým bude úročen doplatek k základu protiplnění ve výši určené soudem za každou akci emitenta – společnosti LS Ldč., a to „za dobu od předložení akcií (zde 1. října 2010) do vyplacení dorovnání (s tím, že dle databáze ARAD ČNB činila obvyklá úroková sazba 5,19 % p.a.)“. Dále se domáhá, aby soud přiznal navrhovateli právo na úroky z prodlení z doplatku protiplnění.
2. Dále se domáhá, aby soud uložil oběma účastnickým společnostem nahradit navrhovateli náklady řízení. Navrhovatel ve svém návrhu uvedl, že je akcionářem účastnice 1) společnosti Lesní společnost Ledec nad Sázavou, a. s., IČ 47452722, a vlastní 677 ks akcií o jmenovité hodnotě jedné akcie 1 000 Kč. Uvedl, že dne 29. 6. 2010 se konala mimořádná valná hromada společnosti LS Ldč., která měla na pořadu jednání mj. projednání návrhu a rozhodnutí o přechodu všech účastnických cenných papírů, které nejsou v majetku hlavního akcionáře, na hlavního akcionáře dle § 183i a násl. zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku (dále též i jen jako „obch. zák.“). Hlavním akcionářem je účastnice 2) WOOD-FOREST GROUP a. s., IČ 28779185. Na valné hromadě byla navržena výše protiplnění, která činí 4 439 Kč za jednu nekótovanou kmenovou akci v listinné podobě ve formě na majitele o jmenovité hodnotě 1 000 Kč, částka 44 389 Kč u akcie o jmenovité hodnotě 10 000 Kč, částka 443 886 Kč u akcie o jmenovité hodnotě 100 000 Kč, částka 44 388 578 Kč u akcie o jmenovité hodnotě 10 000 000 Kč. Přiměřenost protiplnění doložil hlavní akcionář posudkem TPA Horwath Valuation Services s. r. o., č. 391/2010 (dále též jen „znalecký posudek TPA Horwath“, popř. také jen „TPA“). Dne 14. 7. 2010 byl v Obchodním věstníku zveřejněn zápis usnesení valné hromady o přechodu akcií všech ostatních akcionářů na hlavního akcionáře do obchodního rejstříku. Návrh je tedy podán ve lhůtě.
3. Navrhovatel má za to, že výše protiplnění neodpovídá hodnotě akcií společnosti LS Ldč. a není přiměřená a spravedlivá. Z tohoto důvodu žádá dle § 183k odst. 1 obch. zák. soud o přezkoumání přiměřenosti protiplnění. Navrhovatel namítal zásadní nedostatky znaleckého posudku TPA Horwath a poukazoval dále zejm. i na to, že posudek při stanovení hodnoty společnosti a tím i hodnoty akcií a tím i výše přiměřeného protiplnění nikterak nepočítá s pohledávkou z titulu náhrady škody.
4. Jedná se o ze strany navrhovatele tvrzenou pohledávku za členy představenstva společnosti Dřevostroj Čkyně a. s. (dále též jen „společnost Dřevostroj Čkyně“, popř. jen „Dřevostroj Čkyně“) z titulu náhrady škody. V tomto směru navrhovatel zrekapituloval existenci tzv. kruhového vlastnictví. Do roku 2006 byly totiž společnosti WOOD-FOREST, s. r. o., Dřevostroj Čkyně a společnost LS Ldč. vzájemně propojeny. Vzájemná struktura vlastnických vztahů těchto společností představovala tzv. kruhové vlastnictví, které – jak sám navrhovatel připustil, a v řízení o tom nebylo tedy sporu (§ 120 odst. 3 o. s. ř.) – je

obecně v rozporu s právními předpisy (viz omezení vyplývající z § 120 až 120b obch. zák., resp. § 161 až 161f obch. zák.), jelikož společnost tak prostřednictvím dceřiných společností vlastní sama sebe.

5. Architektura kruhového vlastnictví v daném konkrétním případě nebyla nikterak komplikovaná: společnost Dřevostroj Čkyně byla společníkem společnosti WOOD-FOREST, s. r. o., s podílem o velikosti 99,67 %. Společnost WOOD-FOREST, s. r. o., byla akcionářem společnosti LS Ldč. vlastníci akcie představující 97,96 % základního kapitálu společnosti. A společnost LS Ldč. byla akcionářem společnosti Dřevostroj Čkyně vlastníci akcie převyšující 97,66 % základního kapitálu.
6. Smlouvou z roku 2005, která nabyla účinnosti v roce 2006, však byla kruhová struktura rozpojena: v roce 2006 prodala společnost Dřevostroj Čkyně svůj podíl ve WOOD-FOREST s.r.o., společnosti YESLEPORT CONSULTANTS LIMITED se sídlem na Kypru (dále jen „YESLEPORT“). Kupní cena za podíl činila pouhých 1 150 000 EUR (v přepočtu cca 32 775 000 Kč), přestože WOOD-FOREST vykazoval v roce 2005 vlastní kapitál 327 012 000 Kč. Hodnota společnosti se tím dramaticky snížila, čímž společnosti Dřevostroj Čkyně (potažmo tedy i společnosti LS Ldč. a jejím akcionářům) vznikla škoda ve výši rozdílu mezi vykázanou hodnotou podílu společnosti ve WOOD-FORESTu a kupní cenou (tj. 294 237 000 Kč). Za škodu jsou odpovědní tehdejší členové představenstva společnosti Dřevostroj Čkyně (potažmo tedy i členové orgánů společnosti LS Ldč.), kteří škodu způsobili, a členové dozorčí rady, kteří škodu nevymáhali, jakož i pozdější členové uvedených orgánů, popř. i členové orgánů společnosti LS Ldč., kteří škodu rovněž nevymáhali. Výše pohledávky vyplývá právě ze shora uvedených skutečností: Přestože společnost WOOD-FOREST s. r. o. měla v roce 2005 vlastní kapitál ve výši 327 012 000 Kč a společnost Dřevostroj Čkyně vlastnila podíl na společnosti WOOD-FOREST s. r. o., ve výši 99,67 %, prodala společnost Dřevostroj Čkyně společnosti YESLEPORT CONSULTANS LIMITED tento podíl jen za 1 150 000 euro, tedy v přepočtu 32 775 000 Kč.
7. Tím tedy (jak bylo ze strany navrhovatele tvrzeno) „snížila hodnotu společnosti Dřevostroj Čkyně“ - důvodem byla právě zjevně nepřiměřeně nízká cena za prodaný podíl, ale také prodejem tohoto podílu došlo k rozpojení kruhového vlastnictví, které tu do té doby bylo mezi společnostmi Dřevostroj Čkyně, WOOD-FOREST s. r. o., a společností LS Ldč.
8. A „protože cena, za kterou byl podíl ve společnosti WOOD-FOREST s. r. o. prodán, byla zjevně nepřiměřená, vznikla společnosti Dřevostroj Čkyně škoda ve výši 294 237 000 Kč“, jak konstruoval navrhovatel.
9. Uvedl k tomu, že škoda byla způsobena členy představenstva, kteří při uzavírání uvedené smlouvy o převodu podílu nejednali s péčí řádného hospodáře dle § 194 odst. 5 obch. zák. Jelikož společnost LS Ldč. vlastnila 97,66% podíl na společnosti Dřevostroj Čkyně, ovlivňuje vzniklá škoda podstatným způsobem také její hodnotu. Po členech představenstva společnosti Dřevostroj Čkyně měla být tato škoda vymáhána předně představenstvem, případně dozorčí radou, případně akcionářem. Tímto akcionářem byla společnost LS Ldč., jejíž členové představenstva nejednali s péčí řádného hospodáře a tuto škodu nevymáhali. Nevymáháním této pohledávky byla společnosti LS Ldč. způsobena škoda a také nebylo zabráněno promlčení této pohledávky atd. (Bylo argumentováno tím, že se jedná o reálnou pohledávku společnosti, o níž není účtováno, ale která zásadním způsobem ovlivňuje hodnotu podniku společnosti LS Ldč. a měla by se promítnout do ocenění tohoto podniku).
10. Navrhovatel shrnul ve své žalobě, že má také výtky ke znaleckému posudku TPA spočívající v neodůvodněnosti aplikovaných přírážek při stanovení diskontní míry, nepřiměřeně vysoké míry nákladů kapitálu (wacc), podhodnocení tempa růstu volného

peněžního toku během druhé fáze, kapitálová struktura neodpovídá „highest and best use“, jsou chybné předpoklady finančního plánu, neodůvodněně diskontované neprovozní půjčky za spřízněnými osobami, podíly na propojených osobách jsou bezdůvodně ohodnoceny na nulovou hodnotu, a zejm. navrhovatel tedy vytýkal neuvedení pohledávky z titulu náhrady škody, která má pak v konečném výsledku podstatný vliv na hodnotu podniku.

11. S ohledem na vše výše uvedené navrhl navrhovatel soudu, aby tedy jednak přezkoumal přiměřenost protiplnění za jednu akcii společnosti Lesní společnost Ledec nad Sázavou, a.s., IČ: 47452722 o jmenovité hodnotě 1 000 Kč, 10 000 Kč, 100 000 Kč a 1 000 000 Kč a určil přiměřené protiplnění za tyto akcie, a přiznal navrhovatelům právo na tuto jinou výši protiplnění, dále, jak shora již bylo uvedeno, aby přiznal navrhovatelům právo na částku úroku ve výši obvyklého úroku požadovaného za úvěry, které poskytují banky v místě sídla společnosti WOOD-FOREST GROUP a.s., IČ: 28779185, kterým bude úročen doplatek k základu protiplnění ve výši určené soudem za každou akcii společnosti, a to ode dne 15. 8. 2010 až do dne skutečného vyplacení doplatku k základu protiplnění.

II. Tvrzení společnosti Lesní společnost Ledec nad Sázavou, a. s., a hlavního akcionáře

12. Společnost LS Ldč. a hlavní akcionář ve svém vyjádření ze dne 4. 10. 2010 uvádí, že navrhovatel nebyl v době podání návrhu akcionářem společnosti LS Ldč. a neměl tedy aktivní věcnou legitimaci k podání návrhu (podání č. l. 159-162). Výši protiplnění považují „za výši maximálně možnou“ (odkazují se i na skutečnosti uvedené na str. 40 posudku TPA, příloha žalobce, ve spise sv. III). V dalším průběhu řízení se pak vedla věcná polemika zejm. nad správností závěrů toho kterého znaleckého posudku a společnost LS Ldč. a hlavní akcionář snášeli i další, níže uvedené argumenty – vč. argumentu účelového založení a nepoctivého jednání navrhovatele.
13. Bylo vysvětleno z pohledu účastníků, že inkriminovaný převod obchodního podílu na společnosti WOOD-FOREST ze společnosti Dřevostroj Čkyně a na kyperskou obchodní společnost YESLEPORT CONSULTANS LIMITED proběhl díky tomu, že tehdejší právní zástupce účastníků řízení 1), 2), advokát JUDr. Milan Vašíček, MBA, působí již od roku 1995 na Kypru a je mnohaletým členem kyperské advokátní komory (je kyperským advokátem), přičemž získané obchodní kontakty a znalost místních poměrů mu umožnily zajistit potenciálního investora. Po přibližně 4 letech od převodu obchodního podílu na společnosti WOOD-FOREST, během nichž proti němu nikdo nic nenamítal (minoritní akcionáři ani nikdo jiný), došlo k tomu, že někdo přišel s myšlenkou, jak by se dalo (bezrizikově) užít akcie LS Ldč. „Jednalo se v podstatě o půjčku s bezpečným způsobem zajištění“. Závazky z tohoto vztahu byly vůči společnosti Dřevostroj Čkyně splněny v plném rozsahu. Pokud by společnost Dřevostroj Čkyně prodala svůj podíl na společnosti WOOD-FOREST za jakoukoliv vyšší cenu, než činila opční cena dohodnutá mezi FOREST-WOOD a Dřevostroj Čkyně, tento rozdíl by šel ve prospěch společnosti FOREST-WOOD.
14. V konečném výsledku transakce zvýšila hodnotu Lesní společnosti Ledec nad Sázavou a obnovila její hlasovací práva ve společnosti Dřevostroj Čkyně, což bylo v zájmu všech akcionářů LS Ldč. V případě akcionářů společnosti Dřevostroj Čkyně tento krok znamenal zisk z této transakce v podobě smluvní pokuty (nad rámec prodejní ceny) ve výši více než 8 mil. Kč ve srovnání s pořizovací cenou obchodního podílu v roce 1999 a odvrácení potenciálního rizika spojeného s případným zrušením společnosti soudem. Účastníci k tomu podotýkali, že nastalá situace nebyla řešitelná vrácením akcií LS Ldč. ze společnosti WOOD-FOREST do společnosti FOREST-WOOD, přestože byl převod akcií z podzimu 2003 neplatný. Tomuto řešení se bránil jednatel společnosti WOOD-FOREST, neboť v té

době neměla společnost FOREST-WOOD prostředky k vrácení kupní ceny za akcie. Jednatel WOOD-FOREST vyžadoval vrácení celé kupní ceny před fyzickým předáním akcií. Společnost FOREST-WOOD měla jedinou možnost jak prostředky vrátit, a to výplatou dividendy z Lesní společnosti Ledec nad Sázavou, jenže k tomu by byla potřeba fyzické držení akcií Lesní společnosti Ledec nad Sázavou. V roce 2008 došlo k narovnání mezi společnostmi FOREST-WOOD a WOOD-FOREST, ale pro odstranění všech budoucích pochybností ohledně vlastnictví akcií LS Ldč. byla následně provedena fúze obou společností. Člen statutárního orgánu společnosti Dřevostroj Čkyně a.s., který uzavřel roce 2005 smlouvu o převodu obchodního podílu ve společnosti WOOD – FOREST, neporušil uzavřením této smlouvy péči řádného hospodáře, neboť v souladu s tehdejší judikaturou předpokládal, že k „uzavření kruhu“ obchodních společností platně nikdy nedošlo (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 3. 1. 2001, sp. zn. 29 Cdo 2011/2000 nebo rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 3. 2002, sp. zn. 29 Odo 159/2002). Tato judikatura přetrvávala dlouhodobě i po uzavření smlouvy (usnesení Nejvyššího soudu ze dne 10. 9. 2008, sp. zn. 29 Cdo 3300/2008). Tato v té době (12/2005) konstantní judikatura jednoznačně hovořila o tom, že důsledkem porušení povinností stanovených pro úplatný převod majetku v ustanovení § 196a odst. 3 tehdy platného a účinného zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, je absolutní neplatnost převodní smlouvy, tj. v daném případě smlouvy, jež měla uzavřít kruh. Tato domnělá „právní vada“, kterou byl zatížen převáděný podíl ve společnosti WOOD - FOREST se nutně musela projevit na ceně, za níž byl převod obchodního podílu uskutečněn, neboť znamenala, že nabyvatel podílu ve společnosti WOOD-FOREST nezíská celý rozpojený řetězec obchodních společností skrze společnost WOOD-FOREST (jak tvrdí navrhovatel), ale jen tuto společnost (tj. bez podílů na ostatních společnostech v předchozí kruhové struktuře). Znalecký posudek ve smyslu tehdejšího ustanovení § 196a odst. 3 tehdy účinného zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, nebyl nikdy zpracován, nikdy neproběhlo soudní řízení předepsané obchodním zákoníkem, ve kterém by byl znalec soudem k podání znaleckého posudku ustanoven. S ohledem na nenaplnění ustanovení § 196a odst. 3 tehdejšího obchodního zákoníku při uzavření kruhu, tj. nabytí akcií účastníka řízení 1) od společnosti FOREST WOOD, se ve světle tehdejší judikatury Nejvyššího soudu jeví „uzavření kruhu“ jako absolutně neplatné, což se nemohlo neodrazit na kupní ceně podílu na obchodní společnosti WOOD-FOREST, s.r.o., v převodní smlouvě ze dne 20. 12. 2005; převáděný obchodní podíl byl zatížen vadou. Pokud předseda představenstva společnosti Dřevostroj Čkyně a.s. vycházel 20. 12. 2005 při uzavření smlouvy o převodu obchodního podílu na společnost WOOD-FOREST, s.r.o., na společnost YESLEPORT CONSULTANS LIMITED (rozpojení kruhu) z tehdy platné, aktuální, konstantní judikatury Nejvyššího soudu, jež kategoricky dovozovala při absenci určení ceny soudem jmenovaným znalcem absolutní neplatnost smlouvy „uzavírající kruh“, nejednal při uzavírání smlouvy v rozporu s péčí řádného hospodáře tím, že převedl podíl na společnost WOOD-FOREST, s.r.o., za částku odpovídající pouze hodnotě této společnosti (tj. bez podílu na společnosti LS Ldč. resp. zprostředkovaně bez podílu na společnosti Dřevostroj Čkyně a.s.). O tom, že na „uzavření kruhu“ na základě kupní smlouvy ze dne 20. 7. 1995, ve znění dodatku č. 4 ze dne 3. 11. 2003, bylo nahlíženo jako na neplatné svědčí i obsah dobových dokumentů, a to např. zápis z jednání valné hromady společnosti FOREST-WOOD s.r.o., ze dne 3. 11. 2008 nebo zápis z jednání valné hromady společnosti WOOD-FOREST s.r.o., ze dne 4. 9. 2008, ve kterých se výslovně probírá a konstatuje jako problém (s ohledem na chystanou fúzi) neplatnost nabytí vlastnictví akcií Lesní společnosti Ledec nad Sázavou a.s. společností WOOD-FOREST v roce 2003 podle této kupní smlouvy (tj. převod akcií, který měl znamenat uzavření kruhu). Neplatnost byla dokonce konstatována ze strany nabyvatele obchodního podílu na společnosti WOOD-FOREST podle sporné smlouvy ze dne 20. 12. 2005, tj. ze strany společnosti YESLEPORT, a tedy je zřejmé, že sám

kupující (nabyvatel obchodního podílu) si byl vědom toho, že koupil nikoli celý řetězec společností, ale právě jen podíl na společnosti WOOD-FOREST s.r.o. Skutečnost, že se později judikatura změnila do té míry, že i převod, při kterém nebude dodržen postup dle § 196a odst. 3 obchodního zákoníku může být platný, v rozhodné době ještě nikdo nemohl vědět (tím jsou eliminovány argumenty navrhovatele pokud jde o jeho poukaz na to jak vypadá aktuální judikatura, která ale v reálné době neexistovala). Je rovněž nemyslitelné, že by se v rozhodné době (12/2005) našel kupec, který by byl ochoten uhradit za podíl ve společnosti WOOD-FOREST namísto částky cca 30 mil. Kč, částku cca desetinásobnou, pakliže zde v rozhodné době existovala praktická jistota, že s ohledem na právní vadu převodu uzavírajícího kruh (vizte § 196a odst. 3 obchodního zákoníku) nezíská nabyvatel obchodního podílu ve společnosti WOOD-FOREST skrze tento obchodní podíl rovněž vysoce majoritní podíl v Lesní společnosti Ledec nad Sázavou a.s. (LS Ldč.) a vysoce majoritní podíl ve společnosti Dřevostroj Čkyně a.s. Nelze proto ani vzdáleně uvažovat o tom, že by tržní hodnota obchodního podílu na společnosti WOOD-FOREST činila ke dni uzavření smlouvy (20. 12. 2005) cca 300 mil. Kč, tj. hodnotu celého „kruhu“ společností; takovou tržní hodnotu podíl neměl a nikdo by ho (logicky, s ohledem na tehdy platnou konstantní judikaturu) nezaplatil. Navíc je třeba namítnout, že si lze jen stěží představit, že by bylo možno v reálném čase let 2005 až 2010 oprávněně vytýkat at' již členům představenstva nebo členům dozorčí rady kterékoli ze zainteresovaných společností, že nejednali s péčí řádného hospodáře, když nedokázali rozpoznat, že uzavření smlouvy o převodu obchodního podílu ve společnosti WOOD-FOREST povede ke škodě ve výši 254 mil. Kč v situaci, kdy ani do současnosti, tj. ani po 15 letech od zahájení soudních řízení (at' již o náhradu škody nebo o přezkoumání přiměřenosti protiplnění), vyvolaných navrhovatelem a druhým pobočným spolkem, doposud nikdo, tj. žádný soudní znalec ani soud, nikdy nedospěl k závěru, že odpovědnost za škodu nějaká nastala, tedy, že pohledávka na náhradu škody někdy vznikla a existovala, a to ani nepravomocně. Jestliže k takovému závěru nedospěly soudy ani po 15 letech v několika řízeních, nelze spravedlivě požadovat po někdejších členech orgánů, aby to oni v reálném čase rozpoznali. Účastníci argumentovali dále tak, že není principiálně přijatelné, a to i kdyby v současnosti nakonec některý ze soudů řešících tuto věc dopěl k závěru, že došlo k prodeji obchodního podílu za nižší než tržní cenu, bylo toto apriori hodnoceno jako porušení povinnosti péče řádného hospodáře. Navrhovatelem tvrzená pohledávka na náhradu škody (i pokud by někdy jako taková existovala) byla v okamžiku squeeze outu již promlčená. Z opatrnosti účastníci řízení namítli promlčení údajného práva účastníka řízení 1), tj. Lesní společnosti Ledec nad Sázavou, a.s., na náhradu škody vůči někdejším členům orgánů, tak jak tuto škodu a tyto orgány vymezuje navrhovatel. Aniž by účastníci řízení byt' zčásti připouštěli, že taková pohledávka na náhradu škody existovala, tak uvedli, že je zřejmé, že i kdyby (hypoteticky) existovala v okamžiku, kdy došlo k vytěsnění minoritních akcionářů (14. 8. 2010), tak byla v tento den již promlčena, pakliže měla údajná škoda vzniknout v důsledku uzavření smlouvy ze dne 20. 12. 2005 „rozpojující kruh“. Pokud by byl převod obchodního podílu uskutečněn v roce 2005 pod cenou (údajně o 254 436 450 Kč), jak tvrdí navrhovatel, údajná pohledávka na náhradu škody byla promlčena předtím, než došlo k přechodu vlastnického práva k akciím na majoritního akcionáře, tj. před 14. 8. 2010, neboť převod podílu se stal účinným dne 28. 6. 2006; pokud by měla vzniknout jakákoliv škoda „rozpojením kruhu“ pod cenou, nastala nejpozději ke dni účinnosti smlouvy, tj. dne 28. 6. 2006, což znamená, že posledním dnem čtyřleté promlčecí lhůty dle tehdejšího obchodního zákoníku, v relevantním znění, by byl 28. 6. 2010; datum zveřejnění smlouvy o převodu podílu ve sbírce listin obchodního rejstříku (5. 9. 2006), na které poukazoval navrhovatel, nehraje žádnou roli. Poukaz účastníků řízení na promlčení údajné pohledávky na náhradu škody není nemravné, jde o objektivní skutečnost, na kterou je třeba brát v tomto soudním řízení zřetel bez ohledu na okolnost, jestli na promlčení účastníci řízení

upozornili, neboť jde o nesporné řízení, ve kterém se uplatní vyšetřovací zásada. Neobstojí argument navrhovatele, že promlčecí lhůta k uplatnění údajné pohledávky na náhradu škody nezačala ve společnosti Dřevostroj Čkyně a.s. běžet, protože ve společnosti tehdy nebyl nikdo, kdo by nebyl v „kolizi zájmů“ (protože škodu buďto přímo sám způsobil, nebo jí alespoň nezabránil, případně ji nevymáhal), neboť navrhovatel toto své tvrzení neprokázal (neprokazuje to ani poukaz navrhovatele na obsah výroční zprávy obchodní společnosti Dřevostroj Čkyně, a.s. za rok 2005, neboť se v ní sice hovoří o schválení představenstvem, ale to ještě neznamená, že by rozhodnutí představenstva muselo být jednomyslné, tj. že pro rozhodnutí rozhodovali všichni tehdejší členové představenstva (a navíc není z výroční zprávy zřejmé, že by všichni členové představenstva souhlasili s konkrétní, navrhovatelem kritizovanou, cenou za převod obchodního podílu). Navrhovatel sice tvrdí, že smlouvu o převodu podílu společnosti WOOD-FOREST prokazatelně schválilo představenstvo i dozorčí rada, avšak toto jeho tvrzení není pravdivé a z výroční zprávy společnosti Dřevostroj Čkyně, a.s. za rok 2005 toto nevyplývá; vyplývá z ní jen to, že představenstvo a dozorčí rada rozhodly o prodeji obchodního podílu, což nutně neznamená, že všichni členové orgánů schválili i cenu za převod, resp. konkrétní obsah převodní smlouvy. I kdyby tedy vznikla tzv. primární škoda, byla by tato promlčena v okamžiku přechodu vlastnického práva k akciím vytěsněných minoritních akcionářů (14. 8. 2010), a i kdyby (opět hypoteticky) vznikla primární škoda a tato byla promlčena v okamžiku přechodu vlastnického práva k akciím vytěsněných minoritních akcionářů (14. 8. 2010), tak by sekundární škoda (tj. navrhovatelem tvrzená škoda vzniklá nevymáháním škody primární) byla výrazně nižší, než navrhovatelem tvrzená částka ve výši 254 mil. Kč, neboť [REDAKCE] nevlastnil ke dni své smrti majetek v hodnotě 254 mil. Kč, ale jen cca 1,8 mil. Kč, jak je patrné z dědictvého usnesení Okresního soudu v Prachaticích ze dne 26. 4. 2010, č. j. 13 D 50/2010-26 ve věci dědictví po [REDAKCE] společnosti Dřevostroj Čkyně, a.s. Soud necht' vezme při rozhodování o promltnutí údajné pohledávky na náhradu škody do výše protiplnění v potaz rovněž skutečnost, že z hlediska celkové bilance byla transakce s převodem obchodního podílu na společnosti WOOD-FOREST ze dne 20. 12. 2005 zisková pro společnost Dřevostroj Čkyně a.s. a převodní cena dle smlouvy ze dne 20. 12. 2005 byla adekvátní a odpovídala uzavřeným smlouvám (viz nutnost připočíst ke kupní ceně za převod podílu rovněž smluvní pokutu ve výši 8,6 mil. Kč zaplacenou společností FOREST-WOOD společnosti Dřevostroj Čkyně a.s., vyplývající ze smlouvy o budoucím převodu obchodního podílu ze dne 30. 8. 1999 mezi společností Dřevostroj Čkyně a.s. jako budoucím převodcem a společností FOREST-WOOD s.r.o., jako budoucím nabyvatelem podílu. Transakce, na základě níž společnost Dřevostroj Čkyně a.s. převedla obchodní podíl na společnosti WOOD-FOREST na společnost YESLEPORT tak nevynesla společnosti Dřevostroj Čkyně a.s. pouze částku odpovídající sjednané kupní ceně ve výši 1 150 000 EUR (cca 33 mil. Kč), ale rovněž částku ve výši cca 8,6 mil. Kč na smluvní pokutě, tj. celkem částku ve výši cca 42 mil. Kč.

15. S převáděným obchodním podílem se pojila pouze 50% síla hlasovacích práv. Proti argumentům navrhovatele, že nabyvatel podílu na společnosti WOOD-FOREST, ovládl skrze tento obchodní podíl celý řetězec propojených společností, je nutno namítnout, že s obchodním podílem na společnosti WOOD-FOREST byl, navzdory skutečnosti, že tento činil 99,67 %, spojen jen 50% podíl na hlasovacích právech, přičemž zbývajících 50% podíl na hlasovacích právech byl spojen s druhým obchodním podílem ve společnosti (0,33 %), který vlastnila obchodní společnost FOREST-WOOD s.r.o. To znamená, že nabyvatel obchodního podílu ve společnosti WOOD-FOREST, s.r.o., nebyl způsobilý prosadit sám svoji vůli (nebyl schopen dosáhnout při hlasování na valné hromadě většiny), ale k přijetí každého rozhodnutí valné hromady potřeboval ještě druhého společníka. Tato skutečnost je nepochybně zásadní z pohledu hodnoty převáděného obchodního podílu

na společnosti WOOD-FOREST, s.r.o., a tím i z pohledu (výše) údajné škody. Bez ohledu na výše uvedenou skutečnost žádný znalec nepromítl do svého posudku velmi omezenou „kontrolu“ nad společností WOOD-FOREST (pokud se vůbec dá o kontrole mluvit), přičemž každému musí být jasné, že možnost „kontroly“ pouze v rozsahu 50 % cenu každé takové akvizice zákonitě snižuje; nikdo však nebyl schopen říci o kolik, takže všechny znalecké posudky jsou v tomto ohledu stíženy vadou (revizní znalec při svém výsledku 5. 8. 2025 vypověděl, že v žádném ze znaleckých posudků není snížený podíl na hlasovacích právech jakkoliv zohledněn v ocenění a že neexistuje způsob, jak sníženou sílu hlasovacích práv ocenit). Nicméně, účastníci řízení jsou toho názoru, že není třeba dělat další znalecké posudky. Zejména poslední (revizní) znalecký posudek nebyl pro věc žádným přínosem a soudu je dána možnost spravedlivě rozhodnout a nenechat za sebe rozhodovat znalce, když stanovení výše přiměřeného protiplnění je ve výlučné kompetenci soudu, nikoli znalce, toto vše na č. l. 2707-2714, již v dosavadním průběhu řízení např. i podání č. l. 2253-2276 včetně příloh; již v podání ze dne 22. 12. 2022, ve spise na č. l. 1496-7, vyjádření účastníků k neexistenci kruhové struktury.

III. Dosavadní průběh řízení

16. Krajský soud v Hradci Králové usnesením ze dne 22. 11. 2011, č. j. 43 Cm 124/2010-242, žalobu ponejprv zamítl, neboť dovodil, že navrhovatel neprokázal aktivní věcnou legitimaci k podání svého návrhu. Vrchní soud v Praze k odvolání navrhovatele usnesením ze dne 21. 3. 2013, č. j. 14 Cmo 553/2011-278, usnesení soudu prvního stupně potvrdil.
17. Nejvyšší soud však usnesením ze dne 9. 9. 2015, č. j. 29 Cdo 2557/2013-311, k dovolání navrhovatele usnesení soudů obou stupňů zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Nejvyšší soud uzavřel, že právo domáhat se přezkumu přiměřenosti protiplnění podle § 183k obch. zák. mají všechny osoby, které účastnické cenné papíry nabyly do okamžiku přechodu vlastnického práva k těmto akciím na hlavního akcionáře. Originál listinné akcie na majitele je způsobilým průkazem toho, že osoba, která jej předložila, je oprávněna vykonávat práva s akcií spojená. Navrhovatel předal sporné akcie společnosti LS Ldč., to znamená, že neplatí závěr, že by nebylo prokázáno, že by dovolatel získal sporné akcie až po přechodu vlastnického práva k nim na hlavního akcionáře.
18. Společnost LS Ldč. a hlavní akcionář tedy doplnili svou argumentaci a namítali zejména neexistenci kruhové struktury, neplatnost smluv (a nakonec i účelové a nepoctivé jednání navrhovatele).
19. Soud se od počátku cíleně věnoval věcné stránce a samotné podstatě věci, přičemž podstatou věci je přezkoumání přiměřenosti protiplnění a stanovení přiměřené výše protiplnění. Soud v průběhu řízení v návaznosti na uplatněné námitky navrhovatele doplnil znalecké dokazování a dne 10. 8. 2017 (č. l. 350) ustanovil znalce Česká znalecká, a. s., (srov. k tomu i důkazní návrh v podání ze dne 25. 10. 2016, vymezení znaleckého úkolu – otázky na znalce) s tím, že úkolem znalce mělo být zpracovat revizní znalecký posudek k již vypracovanému znaleckému posudku č. 391/2010 ze dne 23. 4. 2010 (TPA Horwath) pro účely stanovení přiměřeného a spravedlivého protiplnění k datu přechodu vlastnictví akcií na hlavního akcionáře, tj. ke dni 14. 8. 2010.
20. Znalec předložil soudu podklady (korespondenci), účastníci vznesli námitky (podání ze dne 12. 12. 2017, č. l. 377-388) a zadání ZP soud tedy zpřesnil (usnesení ze dne 16. ledna 2018, č. l. 391-5). Znalec dne 31. 5. 2018 předložil znalecký posudek č. 5 281-01-2018 (ve spise na č. l. 407-990) s výsledkem, že dle závěru znalce výše přiměřeného protiplnění za akcii o jmenovité hodnotě 1 000 Kč činí 4 482 Kč (č. l. 692).
21. Ukázalo se následně (opět k námitkám navrhovatele, srov. např. podání ze dne 12. 4. 2019, na č. l. 1043-6, který zpochybnil aplikaci přírážek a diskontů znalce) jako nezbytné

- doplnit zpracovaný znalecký posudek č. 5 281-01-2018 o nový výpočet, který by zohlednil námitky navrhovatele a „respektoval právní závěry obsažené v ústavním nálezu Ústavního soudu ČR pod sp. zn. III. ÚS 647/15 ze dne 27. 11. 2018“ (závěr z jednání 16. 4. 2019, č. l. 1117).
22. Usnesením ze dne 12. 11. 2019 (č. l. 1141) soud tedy zadal doplněk znaleckého posudku, 9. 9. 2020 uložil žalovaným povinnost nezbytné součinnosti znalci (č. l. 1164), účastníci uvádějí, že pohledávka na náhradu škody ve výši 294 237 000 Kč je absurdní a není vedena v účetnictví žádné ze společností.
 23. Dne 12. 11. 2020 byl soudu předložen znaleckým ústavem Česká znalecká, a. s., dodatek č. 1 ke znaleckému posudku s výsledkem, že výše přiměřeného protiplnění za akcii o jmenovité hodnotě 1 000 Kč činí 5 527 Kč (č. l. 1256, str. 76 dodatku č. 1 k ZP č. 5 281-01-2018), přičemž znalecký ústav vycházel z toho, že celková hodnota všech akcií, tzn. hodnota společnosti LS Ldč., činí 455 608 000 Kč.
 24. Tento dodatek č. 1 ke znaleckému posudku byl doručen účastníkům prostřednictvím zástupce dne 17. 12. 2020 (č. l. 1287 p. v.).
 25. U jednání 8. 7. 2021 i v dalším průběhu řízení byla vedena polemika nad zadáním revizního znaleckého posudku (č. l. 1295 a násl.), u jednání 24. 2. 2022 byl vyslechnut zpracovatel ZP [REDAKCE] (č. l. 1331-1336), mj. se výslech zabýval i tím, jaká byla hodnota každé jednotlivé společnosti k 31. 12. 2005 „v rámci kruhové struktury“ (č. l. 1223-1231, 1335). Navrhovatel setrvale argumentoval „pohledávkou společnosti LS Ldč. za volenými orgány“, srov. podání ze dne 10. 3. 2022 (ve spise na č. l. 1353-1413), polemika účastníků k tomu v podání ze dne 6. 5. 2022 (č. l. 1430-31), je třeba vnímat specifika situace kruhové struktury „ve které nelze určit ani její počátek ani konec“, účastníci již zmiňují i rozhodnutí NS ve věci sp. zn. 27Cdo 2970/2021. A 14. 7. 2022 byl zadán revizní znalecký posudek (č. l. 1435). Účastníci namítají neúčelnost postupu soudu (č. l. 1440-1441) a počínají argumentovat již i tím, že postup navrhovatele nese rysy zneužití práv (č. l. 1454-8, na podkladě rozhodnutí sp. zn. III ÚS 2065/22). Dne 14. 7. 2023 byl doručen soudu revizní znalecký posudek znaleckého ústavu: Vysoká škola technická a ekonomická v Českých Budějovicích, svazek IV. spisu, č. l. 1523-2051 spisu, s výsledkem, že výše přiměřeného protiplnění za akcii o jmenovité hodnotě 1 000 Kč činí 5 998 Kč (str. 437 posudku). Navrhovatelé nadále požadují zohlednit jimi tvrzenou pohledávku (podání ze dne 31. 8. 2023, č. l. 2058-2060), účastníci zpochybňují ocenění a jeho způsob revizním znalcem (podání ze dne 16. 10. 2023, č. l. 2066-2067, i v podání č. l. 2076-2078, odborné vyjádření KRESTON na č. l. 2103-2108, 2123-28, otázka ohodnocení podílů ve společnostech Moderní bydlení Jihlava, spol. s r. o., a i společnosti BÖHM, spol. s r. o., atd.). Dne 7. 8. 2024 (č. l. 2114) byl krajskému soudu opětovně přeložen spis po rozhodnutí odvolacího soudu ohledně znalečného (č. l. 2110). Soud nařídil jednání, doplnil podklady ze souvisejícího řízení, sdělil účastníkům variantu právního posouzení věci a provedl zejm. výslech znalce (zpracovatele revizního posudku) u jednání 3. 7. 2025 a 5. 8. 2025 a ve věci rozhodl.
 26. Mezitím polemika účastníků řízení gradovala – navrhovatel se zaměřoval na argumentaci, podporující jeho přesvědčení o nutnosti zohledňovat při stanovení výše přiměřeného protiplnění pohledávku na náhradu škody (podání ze dne 20. 2. 2025 na č. l. 2197-2202, včetně příloh 2203-2215, podání ze dne 26. 5. 2025 na č. l. 2330-2335, podání ze dne 16. 7. 2025 na č. l. 2373-2381, včetně příloh č. l. 2382 a násl., č. l. 2703-05).
 27. Účastníci přišli s argumentací, že navrhovatel je subjektem, který jedná účelově, nepoctivě a zneužívá právo (naposledy v podání ze dne 7. 7. 2025 na č. l. 2370, včetně návrhu na doplnění dokazování k této otázce; v předchozím průběhu řízení podání ze dne 25. 2. 2025 na č. l. 2218-2221, včetně příloh 2222-2249, 2253-2276 – zde i k tomu, jak historicky vznikla „kruhová struktura“, totéž v podání ze dne 18. 3. 2025, č. l. 2289-2302

včetně příloh, č. l. 2707-2714). Již v podání ze dne 22. 12. 2022, ve spise na č. l. 1496-7, vyjádření účastníků k neexistenci kruhové struktury.

28. Mimosoudní jednání mezi účastníky byla bezvýsledná (č. l. 2339-2343).

IV. Dokazování a zjištěný skutkový stav.

29. Po provedeném dokazování zjistil soud následující skutkový stav.
30. V Obchodním věstníku (výpis na č. l. 29) bylo publikováno dne 14. 7. 2010 ve 12:00 h oznámení představenstva společnosti LS Ldč., že v souladu s ustanovením § 183l odst. 2 obch. zák. oznamuje, že na mimořádné valné hromadě společnosti LS Ldč. konané dne 29. 6. 2010 bylo přijato usnesení (mj. s obsahem): a) hlavním akcionářem společnosti LS Ldč. oprávněným požadovat přechod všech účastnických cenných papírů ve vlastnictví ostatních akcionářů podle § 183i a násl. obch. zák. je společnost WOOD-FOREST a. s., c) Ostatní účastnické cenné papíry ve vlastnictví ostatních akcionářů, tj. všechny nekótované kmenové akcie v listinné podobě ve formě na majitele, které nejsou ve vlastnictví hlavního akcionáře, přecházejí na hlavního akcionáře – společnost WOOD-FOREST GROUP, a. s., a to za podmínek stanovených v § 183l odst. 3 obch. zák. Vlastnické právo k akciím ostatních akcionářů přejde na hlavního akcionáře uplynutím jednoho měsíce od zveřejnění zápisu tohoto usnesení valné hromady do obchodního rejstříku, d) mimořádná valná hromada určuje výši protiplnění 44 388 578 Kč za jednu nekótovanou kmenovou akcii v listinné podobě ve formě na majitele o jmenovité hodnotě 10 000 000 Kč, 443 886 Kč za jednu nekótovanou kmenovou akcii v listinné podobě ve formě na majitele o jmenovité hodnotě 100 000 Kč, 44 389 Kč za jednu nekótovanou kmenovou akcii v listinné podobě ve formě na majitele o jmenovité hodnotě 10 000 Kč, 4 439 Kč za jednu nekótovanou kmenovou akcii v listinné podobě ve formě na majitele o jmenovité hodnotě 1 000 Kč a přiměřenost a spravedlivost výše protiplnění je doložena znaleckým posudkem č. 391/2010 ze dne 23. 4. 2010, zpracovaným znaleckým ústavem TPA Horwath Valuation Services s. r. o., e) mimořádná valná hromada osvědčuje, že hlavní akcionář doložil, že u Komerční banky, a. s., složil peněžní prostředky ve výši celkového protiplnění. K tomu je dále uvedeno, že znalecký ústav TPA činil ocenění předmětných akcií k datu 31. 12. 2009.
31. Výroční zpráva společnosti Dřevostroj Čkyně ze dne 25. 4. 2007 (č. l. 32-41, konkrétně na č. l. 38) uvádí, že podíl ve výši 99,67 % ve společnosti WOOD-FOREST, s. r. o., byl na základě smlouvy ze dne 20. 12. 2005 s účinností v červnu 2006 převeden na společnost YESLEPORT CONSULTANS Limited (smlouva ve spise na č. l. 146-7). To vše za situace, kdy společnost LS Ldč. (jak o tom v řízení nebylo sporu a vyplývá to i z provedeného dokazování – např. zpráva o vztazích mezi propojenými osobami na č. l. 77) byla v postavení ovládané osoby vůči WOOD-FOREST, s. r. o., (tato společnost vlastnila již k 31. 12. 2005 97,96 % těchto akcií (č. l. 102).
32. V rámci provedeného dokazování (zaměřeného na skutečnosti podstatné pro rozhodnutí) nebylo bez významu, že společnost LS Ldč. na základě smlouvy ze dne 30. 3. 2009 převedla na ČALONA, družstvo, podíl ve výši 30 % ve společnosti BÖHM za cenu 6 000 000 Kč, která bude zaplacená formou zápočtu na pohledávku nabyvatele (smlouva o převodu podílu na č. l. 148-152). Smlouvou o převodu obchodního podílu ze dne 8. 10. 2010, (ve spise na č. l. 2678) bylo prokázáno, že daný 30% podíl byl převeden zpět na společnost LS Ldč. za cenu obchodního podílu ve výši 1 Kč - z čehož pro soud vyplynulo, ve spojení s výkazy zisku a ztráty (č. l. 2671) a rozvahou k 31. 12. 2009, kde společnost vykazuje ztrátu 9 mil. Kč za uplynulé dva roky a „cizí zdroje“ narostlé z 54 na 60 mil. Kč, že společnost se závazky převyšující hodnotu aktiv společnosti, a v této situaci, vyšší hodnotu než „1 Kč“ ani nemá.

33. Dle podkladů ze sbírky listin OR ohledně společnosti Moderní bydlení Jihlava, spol. s r.o. (ilustrativně dle dokladů založených v r. 2015, tedy rozvaha /balance/ k 31. 12. 2014, a výkazu zisku a ztráty k 31. 12. 2014 (ve spise na č. l. 2656-2663) soud zjistil, že tato společnost se ani několik let po období r. 2010 nevrátila k ziskovosti a zatížení dlouhodobými závazky v hladině cca 70 mil. Kč přetrvává a poměr „cizích zdrojů“ a aktiv společnosti nadále není příznivý (obě hodnoty cca 70 mil. Kč). Znalec [REDACTED] (pověřený za znalecký ústav VŠTE) v rámci svého výsledku u jednání 3. 7. 2025 poukázal na to, že by bylo přínosné se zaměřit i na výroční zprávy společností Moderní bydlení Jihlava, spol. s r. o., a i společnosti BÖHM, spol. s r. o., za předchozí období, proto těmito listinami provedl soud důkaz při jednání dne 5. 8. 2025 a i takto zjistil jejich defaultní stav (o účetním stavu – záporný vlastní kapitál - ostatně v řízení ani nebylo sporu a vyplynul i z ostatních provedených důkazů, a bylo tedy pouze otázkou, jak se tyto skutečnosti uchopí a promítnou do skutkového závěru věci).
34. Dále z protokolu o předložení účastnických cenných papírů (č. l. 174) soud zjistil, že navrhovatel jakožto akcionář předložil dne 1. 10. 2010 společnosti LS Ldč. akcie o nominální hodnotě 1 000 Kč v celkovém počtu 677. K tomu dále i čestné prohlášení ze dne 25. 5. 2011 (č. l. 196), smlouva o převodu cenných papírů (č. l. 197) atd.
35. Soud dále vycházel z toho, že v řízení v související věci, jejímž předmětem je přezkoumání přiměřenosti protiplnění ohledně společnosti Dřevostroj Čkyně, vedené u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 13 Cm 1230/2010 byl proveden důkaz výpisem z databáze ARAD spravované Českou národní bankou. Z něj vyplynulo, že úroková sazba korunových úvěrů poskytnutých bankami nefinančním podnikům v ČR v srpnu 2010 činila u nově sjednaných úvěrů do výše 7,5 mil. Kč 4,93 % ročně.
36. V praktické rovině je třeba, aby se v tomto řízení prosadily (tam kde není důvod pro odchylné posouzení pro rozhodnutí určujících otázek) v maximální míře stejné závěry, k nimž dospělo usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 23. 8. 2019, č. j. 13 Cm 1230/2010-635, ve znění usnesení téhož soudu ze dne 11. 11. 2019, č. j. 13 Cm 1230/2010-654, přičemž i Vrchní soud v Praze v usnesení ze dne 17. 5. 2021, č. j. 14 Cmo 26/2020-714, usnesení potvrdil.
37. A v tomto řízení Krajský soud v Hradci Králové z těchto rozhodnutí v některých dílčích aspektech takto tedy přímo vychází, neboť je třeba respektovat zásadu jednotnosti rozhodování a Krajský soud v Hradci Králové, s ohledem na skutkové a právní závěry, k nimž dospěl na podkladě dokazování v této věci, nemůže než předpokládat, že v konečném výsledku se i ve věci vedené u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 13 Cm 1230/2010, i nadále prosadí závěry, k nimž dospěl Vrchní soud v Praze v usnesení ze dne 17. 5. 2021, č. j. 14 Cmo 26/2020-714, když potvrdil usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 23. 8. 2019, č. j. 13 Cm 1230/2010-635, ve znění usnesení téhož soudu ze dne 11. 11. 2019, č. j. 13 Cm 1230/2010-654.
38. Je tomu tak proto, že v tomto řízení (43 Cm 124/2010) dospěl krajský soud ve výsledku k naprosto shodným skutkovým a právním závěrům jako i Vrchní soud v Praze v usnesení ze dne 5. 3. 2019, č. j. 14 Cmo 468/2017-516 (byť odůvodněným poněkud odlišnou právní úvahou, rovněž skutkový závěr, že hodnota pohledávky je 0 Kč, je v tomto řízení sp. zn. 43 Cm 124/2010 spolehlivě podložen v rovině skutkové tím, jak hodnotu obdobných pohledávek pregnantně kvantifikoval znalec atd.).
39. Navrhovatel se neúspěšně domáhal přiznání nároku na náhradu škody, podané žaloby byly pravomocně zamítnuty v řízení, které vedl jednak Krajský soud v Českých Budějovicích pod sp. zn. 13 Cm 2659/2009, tak i zdejší soud pod sp. zn. 40 Cm 75/2009 (naposledy uvedené řízení bylo zastaveno dne 14. 3. 2019 usnesením uvedeného soudu č. j. 40 Cm 75/2009-842 pro nezaplacení soudního poplatku z odvolání), zamítavý rozsudek

KS České Budějovice ze dne 16. ledna 2023 nabyl právní moci dne 15. 3. 2023 (ve spise toto na č. l. 2173 - 2180).

40. Dále soud provedl v průběhu řízení důkaz i dalšími listinami s tím, že tyto listiny mají jen marginální význam pro objasnění věci v rovině skutkové a následně pro její právní posouzení, které bude vyloženo níže.
41. Také soud v tomto řízení (jako neehospodárné) neprováděl ani další (z obou stran) navrhované dokazování. Pro objasnění věci v rovině skutkové a následně pro její právní posouzení soud měl podklad dostatečný a další dokazování - s ohledem na učiněné skutkové závěry (včetně hodnocení výsledku dokazování) a s ohledem na právní posouzení věci – již nebylo zapotřebí.
42. K průtahům v řízení způsobeným prováděním nadbytečných důkazů (důkazů či jiných úkonů, o nichž soudu mohlo být již od počátku známo, že nebudou podkladem pro rozhodnutí ve věci samé) srov. rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 3759/2009, ze dne 16. 11. 2010. Podle ust. § 6 o. s. ř. v řízení postupuje soud v součinnosti s účastníky řízení tak, aby ochrana práv byla (pokud možno) rychlá a účinná. Soud se tedy již nezabýval (a bylo nadbytečné k tomu vést dokazování) dalšími skutečnostmi tvrzenými navrhovatelem, ani dalšími námitkami účastníků řízení. Další dokazování soud neprovedl z toho důvodu, že provedení dalšího dokazování pro skutkový závěr o věci (a její právní posouzení) již není zapotřebí. Pro rozhodnutí bylo určující znalecké dokazování (které soud považuje za dostatečné) a níže uvedené právní závěry soudu (k nimž soud podklad měl rovněž dostatečný).

Znalecké dokazování

Znalecký posudek TPA Horwath Valuation Services s. r. o., č. 391/2010

43. Ze znaleckého posudku TPA Horwath ze dne 23. dubna 2010, ke dni 31. 12. 2009, (příloha žalobce, ve spise sv. III), soud zjistil, že hodnota společnosti LS Ldč. určená metodou diskontovaných volných peněžních toků (DCF) činí ke dni ocenění 31. 12. 2019 365 935 000 Kč (a z toho pak výše protiplnění byla stanovena na 4 439 Kč za jednu akcii v nominální hodnotě 1 000 Kč, závěry v tomto směru na str. 107-108 posudku, přičemž hodnota 98,36 % podílu na společnosti Dřevostroj Čkyně v posudku TPA Horwath byla stanovena na 145 045 000 Kč (hodnota této společnosti – 100 % - byla stanovena ve výši 147 462 tis. Kč, tedy podíl 98,36 % měl hodnotu dle závěru posudku TPA Horwath Valuation Services 145 045 tis. Kč). Společnosti Moderní bydlení Jihlava, spol. s. r. o., a i společnosti BÖHM, spol. s. r. o. (podíly na nich) byly ohodnoceny částkou 0 Kč.
44. Znalec v posudku na str. 40 poukazuje na dopad zvrátů při zadávání zakázek subjektem Lesy ČR, mající významný dopad do těžební a pěstební činnosti, s ohledem na celkový výhled se výhled (plán tržeb) společnosti nejeví jako optimistický. Na str. 353 a násl. (v kapitole 18 posudku) se posudek zabývá situací ve společnosti BÖHM, spol. s. r. o., s ohledem na situaci v odvětví, dopady finanční krize a ekonomické recese, str. 359, propad exportu produkce, str. 357, dlouhodobě realizovanou ztrátu z hospodaření, vysoké zadlužení (záporný vlastní kapitál, str. 364-365) a hromadné propouštění 45 % zaměstnanců (str. 353 znaleckého posudku TPA Horwath). Ohledně společnosti Moderní bydlení Jihlava, spol. s. r. o., znalec vyšel z toho, že společnost utlumila výstavbu a její závazky (celkem ve výši 81 mil. Kč) převyšují výrazně majetek, při jehož zpeněžení by bylo lze očekávat přínos v celkové výši cca 65 mil. Kč. V převážné míře jde o závazky z titulu půjček společníků – cca 75 mil. Kč. Hodnota společnosti Moderní bydlení Jihlava, spol. s. r. o., stanovená likvidační metodou k 31. 12. 2019, tedy není kladná (str. 350 znaleckého posudku TPA Horwath).

45. Na valné hromadě byla tedy (jak shora již bylo uvedeno, a jak o tom v řízení ani nebylo sporu) na podkladě tohoto posudku navržena výše protiplnění, která činí 4 439 Kč za jednu nekótovanou kmenovou akci v listinné podobě ve formě na majitele o jmenovité hodnotě 1 000 Kč, částka 44 389 Kč u akcie o jmenovité hodnotě 10 000 Kč, částka 443 886 Kč u akcie o jmenovité hodnotě 100 000 Kč, částka 44 388 578 Kč u akcie o jmenovité hodnotě 10 000 000 Kč.
46. Ke znaleckému posudku TPA Horwath Valuation Services navrhovatel uplatňoval své výhrady – neodůvodněné a neoprávněně použité přírázky při stanovení diskontní míry (s výjimkou přírázky za nejistotu), vč. přírázky za menší společnost; dále kalkulovaná úroková míra nákladů kapitálu (wacc) je nepřiměřeně vysoká (toto na str. 98 posudku), dále je vytýkáno podhodnocení tempa růstu volného peněžního toku během druhé fáze, také navrhovatel namítal, že kapitálová struktura neodpovídá předpokladu „highest and best use“, je namítán chybný předpoklad finančního plánu na str. 80 posudku, a kriticky je zmiňováno i neodůvodněné diskontování neprovozní půjčky za spřízněnými osobami. Na str. 103 posudku jsou uvedeny neprovozní půjčky, které byly poskytnuty spřízněným osobám [půjčka ve výši 39 686 tis. Kč společnosti BÖHM, spol. s r. o. (v odůvodnění též jen jako „společnost BÖHM“) a půjčka ve výši 63 852 tis. Kč společnosti Moderní bydlení Jihlava, spol. s r. o. (dále též jen „společnost Moderní bydlení Jihlava“)] a diskonty uvalené na tyto půjčky (diskont 31 % na první uvedenou půjčku, diskont 20 % na druhou uvedenou půjčku). Nakonec je vytýkáno i to, pokud posudek na str. 2 uvádí podíly, které má společnost LS Ldč. na dalších společnostech. Podíl ve výši 70 % u společnosti BÖHM je však vyčíslen na 0 Kč - navrhovatel nesouhlasí s oceněním na 0 Kč, stejně tak u společnosti Moderní bydlení Jihlava.
47. V návaznosti na to soud za účelem přezkoumání přiměřenosti protiplnění a stanovení přiměřené výše protiplnění ustanovil znalce – a byl vyžádán znalecký posudek zpracovaný znaleckým ústavem Česká znalecká, a. s., vč. dodatku č. 1 ke znaleckému posudku, následně byl vyslechnut i zpracovatel ZP [REDAKCE] (č. l. 1331-1336), a nakonec i – jak shora již bylo uvedeno - revizní znalecký posudek znaleckého ústavu: Vysoká škola technická a ekonomická v Českých Budějovicích (svazek IV. spisu, č. l. 1523-2051 spisu).

Znalecký posudek č. 5 281-01-2018 zpracovaný znaleckým ústavem Česká znalecká, a. s., vč. dodatku č. 1 ke znaleckému posudku

48. Ze znaleckého posudku České znalecké (resp. z dodatku ze dne 9. 11. 2020, vše vztaženo ke dni 14. 8. 2010), soud zjistil, že hodnota společnosti LS Ldč., určená i zde metodou diskontovaných peněžních toků, činí 455 608 000 Kč (a z toho pak výše protiplnění byla stanovena na 5 527 Kč za jednu akci v nominální hodnotě 1 000 Kč, závěry v tomto směru na str. 85 dodatku posudku), přičemž znalecký posudek vyšel z „omezujících podmínek stanovených soudem“, neboť soudem znaleckému ústavu bylo výslovně uloženo, že pro ocenění znalec nepoužije přírážku za nižší likviditu, přírážku za minoritu, za malou společnost, ani přírážku pro společnost s nejasnou budoucností.
49. Hodnota 98,36 % podílu na společnosti Dřevostroj Čkyně v posudku České znalecké byla stanovena na 119 405 000 Kč (str. 140 posudku na č. l. 554). Společnosti Moderní bydlení Jihlava, spol. s r. o., a i společnost BÖHM, spol. s r. o., byly ohodnoceny částkou 0 Kč, str. 240 posudku na č. l. 654, str. 261 posudku na č. l. 675 spisu.
50. Znalecký ústav se zabíral i pohledávkami za společnostmi Moderní bydlení Jihlava, spol. s r. o., a i společnosti BÖHM, spol. s r. o., (str. 240 a 262) a diskontovanou hodnotu uspokojené pohledávky určil na 55 743 tis. Kč resp. 25 231 tis. Kč. (č. l. 654 a 676 spisu). Výsledná hodnota pohledávek je v dodatku posudku (na str. 73) dále navýšena o nominální hodnotu postoupené pohledávky ve výši 11 376 Kč.

51. Posudek České znalecké zohledňuje i „kruhovou strukturu“ – se závěry na č. l. 1226, 1228 a 1231, vztaženými zpětně k datu 31. 12. 2005.

Znalecký posudek znaleckého ústavu: VŠTE v Českých Budějovicích

52. Znalecký posudek znaleckého ústavu: Vysoká škola technická a ekonomická v Českých Budějovicích (svazek IV. spisu, č. l. 1523-2051 spisu, v odůvodnění i jen zkráceně jako „posudek VŠTE“) byl zadán primárně s cílem přezkoumat správnost znaleckých závěrů vyjádřených znalcem Česká znalecká, a. s., ve znaleckém posudku č. 5 281-01-2018 ze dne 28. 5. 2018 a dodatku č. 1 ke znaleckému posudku ze dne 9. 11. 2020 a přezkum zachytit v podaném revizním posudku. Toto viz znalecký úkol v usnesení soudu č. j. 43 Cm 124/2010-1435 ze dne 14. 7. 2022. Znalecký ústav ve svém posudku dospěl k závěru, že hodnota společnosti LS Ldč. činí ke dni ocenění (14. 8. 2010) 494 477 000 Kč (str. 77 a pak i str. 437 posudku) - s výsledkem, že výše přiměřeného protiplnění za akcii o jmenovité hodnotě 1 000 Kč činí tedy 5 998 Kč (str. 437 posudku). Hodnota 98,36 % podílu na společnosti Dřevostroj Čkyně v posudku byla stanovena na 122 022 000 Kč. Společnost Moderní bydlení Jihlava, spol. s r. o., byla oceněna na 46 506 tis. Kč (str. 347 posudku) a společnost BÖHM, spol. s r. o., byla ohodnocena částkou 21 979 Kč s tím, že hodnota podílu LS Ldč. na společnosti (70 %) tedy činí 15 385 000 Kč.
53. Pokud bychom odečetli 15 385 000 Kč a 46 506 000 Kč od 494 477 000 Kč vychází hodnota společnosti na 432 586 000 Kč (tedy ještě nižší, než dle závěru České znalecké – kde posudek dospěl k hodnotě 455 608 000 Kč) a cena za akcii by vycházela 5 247 Kč (- toto je poznámka soudu, nejde na tomto místě o závěr znaleckého posudku).
54. Nedobrou vizitku práce znaleckého ústavu – veřejné vysoké školy – je překročení lhůty pro zpracování znaleckého posudku, bohorovný přístup zpracovatele znaleckého posudku, který připustil, že některé tabulky v posudku mohou být chybné (naprosto nesourodá s celým obsahem posudku je i doložka v čl. 7.2 na str. 450 znaleckého posudku) a i to, že použil metodu pro výpočty, kterou 99 % odborníků z praxe nepoužívá. Nicméně ve výsledku i tento znalecký posudek dospěl k „řádově“ srovnatelnému výsledku jako posudek České znalecké (dodatek) a soud jej hodnotí jako posudek, který v podstatě potvrdil správnost závěru znaleckého posudku České znalecké (dodatek), pouze s dílčími jednotlivými výhradami, níže uvedenými. Posudky původní (původní posudek TPA Horwath a původní znalecký posudek České znalecké) byly pro soud a jeho skutkové závěry v podstatě nepoužitelné, neboť bylo zapotřebí zohlednit změnu v rozhodovací praxi a provést zcela nový výpočet, který by zohlednil námitky navrhovatele a „respektoval právní závěry obsažené v ústavním nálezu Ústavního soudu ČR pod sp. zn. III. ÚS 647/15 ze dne 27. 11. 2018“ (což se týká zejména aplikace přírážek). Posudek České znalecké (dodatek) ani posudek VŠTE přírážky již neaplikovaly.
55. V rámci výsledku před soudem znalecký ústav (prostřednictvím zpracovatele znaleckého posudku) se pokoušel obhájit závěry znaleckého posudku i svůj přístup, výchozí pohled na věc a použité metody. Uvedl, že postupoval lege artis a společnost Böhm a Moderní bydlení vnímal jako součást struktury (ocenili společnost jako SPV, resp. jako určitou „opci“, že šlo o „odložený projekt“; společnost Böhm byla oceněna jakožto „going concern“, neboť nebyla posuzována sama o sobě, ale jako součást struktury, kde část rizik nesla mateřská společnost; pro znalecký ústav VŠTE „nebyla neživotaschopná“ a znalecký ústav tento svůj závěr zašitil úvahou nebo premisou, že „pokud by to tak bylo, bylo by ve výroční zprávě napsáno, že končí“), nicméně připustil, že s ohledem na časový odstup neměl dostatek podkladů pro své závěry a že „modelovali i určitá očekávání do budoucna, tedy i zisk brali "jako opci", tedy jde o pravděpodobnostní veličiny“. Znalec v rámci výsledku uvedl, že pohledávky mateřské společnosti za společnostmi Böhm a Moderní bydlení byly zohledňovány – a to v nominální hodnotě.

56. Znalec si obhájil použité hodnoty (náklady vlastního kapitálu), které čerpal spíše z regionálně bližšího z německého než amerického trhu. Znalec vyslovil přesvědčení, že jím dosažené výsledky a tedy i závěry jsou adekvátní nebo dokonce i přesnější (a to i za použití koeficientu „total bety - β “ namísto prosté bety - β , přičemž tedy připustil, že výsledky obou posudků se do určité míry liší). On také oproti jiným posudkům vycházel z výnosových křivek publikovaných prof. Maříkem.

Hodnocení znaleckého dokazování

57. Soud v průběhu řízení ten který znalecký posudek hodnotí jako každý jiný důkaz podle ust. § 132 o. s. ř. (odborné závěry v něm obsažené však hodnocení soudem podle § 132 o. s. ř. nepodléhají). Hodnocení důkazu znaleckým posudkem tedy spočívá v posouzení, zda podklady pro posudek jsou úplné (dostatečné) - zda závěry posudku jsou pak v souvislosti s tím náležitě odůvodněny, zda jsou závěry podloženy racionální (zpětně přezkoumatelnou) úvahou, jež odpovídá pravidlům logického myšlení, zda bylo přihlédnuto ke všem skutečnostem, s nimiž se bylo třeba vypořádat, zda závěry posudku nejsou v rozporu s výsledky ostatních důkazů (a popř. zda tento rozpor je přesvědčivě objasněn) apod. – vše viz např. Nejvyšší soud a rozhodnutí sp. zn. 22 Cdo 1810/2009. Nelze však ztrácet ze zřetele, že znalec o rozhodných skutečnostech sděluje nakonec jen v podstatě svůj „subjektivní úsudek“ (byť samozřejmě musí být v rámci znalcovy odbornosti logicky a přesvědčivě odůvodněn), jde však stále o subjektivní náhled a úsudek znalcův (srov. např. prof. JUDr. Alena Winterová CSc., článek *Znalec a znalecký posudek v civilním soudním řízení* - ASPI LIT219468CZ, či Nejvyšší soud a rozhodnutí sp. zn. 33 Odo 324/2005 ze dne 29. 5. 2007). Proto také je možné, že se v praxi vyskytne případ, že se různí znalci ve svém posouzení liší.
58. Jak je uváděno v literatuře: „*Veškerá soudní řízení o přezkoumání přiměřenosti protiplnění (podle obchodního zákoníku) nebo dorovnání protiplnění (podle zákona o obchodních korporacích) jsou obecně vnímána jako bitvy znaleckých posudků ..., přičemž různí odborníci na oceňování podniků jsou sami schopni určit hodnotu týchž akcí tak, že se jejich závěry liší často i o stovky procent.*“ V tomto řízení, ve znaleckých posudcích (posudek České znalecké /dodatek/ i posudek VŠTE) použitá metoda i z pohledu soudu nejlépe odpovídá požadavku na objektivní ocenění hodnoty společnosti. V zásadě přitom nelze (při polemice se závěry toho kterého posudku) izolovaně vytrhovat z kontextu jednu veličinu (proměnnou) celého výpočtu, a tím se pokusit zpochybnit celý výsledný výpočet hodnoty společnosti, jak se o to pokoušel navrhovatel, když je i z laického pohledu zjevné, že pokud použitá rizikově upravená diskontní míra (náklady kapitálu) ve jmenovateli výpočtu je vyšší (vycházíme-li tedy z toho, že do výpočtu vstupuje „vyšší rizikovost“), může být nepochybně vyšší i očekávaná ziskovost (veličina /proměnná/ v čitateli celého výpočtu), tzn. mohou být vyšší očekávané přírůstkové peněžní toky, čímž znalec tedy logicky může dospět i při použití jiné hodnoty (veličina „náklady vlastního kapitálu“) ve svém posudku k velice podobnému výsledku, ke kterému dospěl znalec druhý, za použití mnohem nižší hodnoty, jak k tomu došlo i v projednávaném případě, kde rozptýl závěrů znaleckých posudků České znalecké (dodatek č. 1) a posudku znaleckého ústavu VŠTE, je v konečném výsledku jen velmi malý.
59. V daném konkrétním případě posudek znaleckého ústavu VŠTE ČB v podstatě potvrdil závěry posudku České znalecké - dodatek č. 1 (pokud posudkem České znalecké, ve znění dodatku, byla stanovena hodnota společnosti na 455 608 000 Kč).
60. Posudek České znalecké (dodatek č. 1) soud hodnotí jako přesvědčivý zejména z toho důvodu, že je v souladu s ostatními provedenými důkazy. Správnost závěrů posudku České znalecké (dodatek č. 1) v podstatě potvrdil i posudek znaleckého ústavu VŠTE, který dospěl v podstatě k srovnatelnému výsledku. Lze podotknout, že výsledná hodnota společnosti mohla být dle posudku České znalecké (dodatek č. 1) dokonce i výrazně nižší,

pokud analogicky bychom přistoupili na argumentaci PZ navrhovatele, a začali zpochybňovat použitý koeficient „nákladů vlastního kapitálu“ – tedy pokud bychom izolovaně vytrhli z kontextu všech výpočtů veličinu diskontní míry (náklady kapitálu) ve jmenovateli výpočtů a dosadili veličinu použitou v posudku znaleckého ústavu VŠTE, výsledná hodnota společnosti v posudku České znalecké (dodatek č. 1) by vyšla výrazně nižší. Toto však není nosný směr úvah krajského soudu při hodnocení znaleckých posudků a jejich závěrů.

61. Z pohledu krajského soudu posudek České znalecké (dodatek č. 1) adekvátně posoudil hodnotu společností Moderní bydlení Jihlava, spol. s. r. o., a společnosti BÖHM, spol. s. r. o., ve výši 0 Kč. V tom jsou závěry znaleckého posudku v souladu s ostatními provedenými důkazy, potvrzující, že hodnota společností skutečně byla nulová. Dle účetních závěrek společnosti byly předlužené (měly záporný vlastní kapitál) a neživotaschopné. K tomu viz dokazování na č. l. 2654 a násl. a shora učiněná skutková zjištění.
62. Z výsledku znalce, zpracovatele posudku VŠTE, soud zjistil, že zvýšení DPH na bytovou výstavbu v posudku nijak nezohledňovali, propad trhu nikterak nemodelovali. Pokud byl v rámci výsledku před soudem znalec tázán, zda přihlédl k výraznému výkyvu kurzu mezi korunou a eurem, uvedl, že posudek vychází z predikce tržeb a ke kurzovému vývoji bylo přihlíženo pouze v rámci časové řady mezi lety 2002-2009. Společnosti Böhm a Moderní bydlení Jihlava nebyly ohodnoceny dle účetních podkladů (kde samozřejmě měly společnosti záporný vlastní kapitál), ale zohlednily se nehmotné stránky podnikání. Znalecký ústav postupoval na základě predikce s tím, že jde o samotný podnikatelský záměr a konstruovali, že vedení (management) postupuje odborně a „investice nemůže být zmařena“.
63. Při ohodnocení společností nebyl tedy posudek znaleckého ústavu VŠTE v souladu s ostatními provedenými důkazy a jeho závěry nebyly v tomto směru dostatečně podložené a logicky odůvodněné. Znalec se ocitl při odůvodnění posudku (i v průběhu výsledku před soudem) ve sféře hypotéz, bez vztahu k ekonomické realitě (změna sazby DPH na bytovou výstavbu u spol. Moderní bydlení Jihlava, spol. s. r. o., výrazný výkyv kurzu CZK/EUR v poměrech výrazně exportně orientovaného obchodního modelu společnosti BÖHM, spol. s. r. o.), znalec otevřeně uvedl, že pro svou analýzu neměl s odstupem času dostatek podkladů (jejich nedostatek nahradil vlastními modely a jen teoretickými predikcemi, což z pohledu soudu neobstálo). Zvláště se soud zaměřil na záporný vlastní kapitál společností Moderní bydlení Jihlava, spol. s. r. o., a společnosti BÖHM, spol. s. r. o. – jehož rubovou stránkou byly pohledávky mateřské společnosti (LS Ldč.). Předně soud uvádí, že nespátňuje v půjčkách neživotaschopným subjektům se záporným vlastním kapitálem, které byly majetkově propojené s mateřskou společností, a jejichž hodnota byla následně stanovena posudkem na 0 Kč, nic nekalého (co by mělo pouze opticky snížit hodnotu společnosti pro účely stanovení adekvátní hodnoty společnosti při vytěsnění menšinových akcionářů). V případě společnosti BÖHM, spol. s. r. o., šlo i dle závěrů znaleckých posudků o společnost zabývající se specifickou podnikatelskou činností, odlišnou od podnikatelské činnosti mateřské společnosti; resp. šlo o SPV – společnost účelově založenou a určenou k provedení konkrétního projektu, projektu bytové výstavby – v případě společnosti Moderní bydlení Jihlava. Podnikatelský záměr obou společností však nejspíše přinesl více úskalí než hmatatelný ekonomický přínos (což je třeba brát jako součást ekonomické reality a podnikatelského rizika; i přesto, že představenstvo nebo jednatelé postupují s náležitou péčí, ne každý podnikatelský záměr skončí úspěchem, a v tomto směru je odtržená od ekonomické reality úvaha znalce [REDAKCE] /VŠTE/, který kladě rovnítko mezi náležitou péčí odpovědných osob, která jakoby pokaždé musela být korunována podnikatelským úspěchem). Společnosti Moderní bydlení Jihlava a BÖHM, spol. s. r. o.,

však ekonomicky úspěšné nebyly, což bylo prokázáno listinnými důkazy. Není pak logické (a v souladu s výsledky provedeného dokazování), pokud znalecký ústav VŠTE ČB nejen že oceňoval pohledávky mateřské společnosti za společnostmi v nominální hodnotě, ale ještě – odtrženě od ekonomické reality – společnostmi ohodnotil v řádu kladných desítek milionů Kč. Tento dílčí závěr tedy není logický a je v rozporu s ostatními provedenými důkazy (dopady krize r. 2008 – 2010 na ekonomiku v ČR je obecně známou skutečností, která ani nemusí být předmětem dokazování). Naopak – i pokud bychom přijali terminologii znaleckého ústavu VŠTE a uvažovali o společnostech jako nositelích „odloženého projektu“ – je zjevné, že i tento odložený projekt v sobě nese implicitní náklady již jen v tom směru, že v něm vázané prostředky nenesou pro společnost žádný profit. Toto znalecký posudek České znalecké z pohledu soudu náležitě zohlednil (nelze mu v tomto směru nic vytknout), naopak znalecký ústav VŠTE ČB nelogicky „dvakrát připočetl“: jednak v rozporu s ekonomickou realitou a zejm. v rozporu s tím, co soud zjistil z ostatních provedených důkazů, dospěl ke kladné hodnotě společností (a jednak nezohlednil implicitní náklady „odloženého projektu“, když oceňoval pohledávky mateřské společnosti za společnostmi v nominální výši).

64. Jinak oba posudky (tedy i posudek znaleckého ústavu VŠTE s dílčí výhradou ohledně závěrů znaleckého ústavu při ohodnocení společností Moderní bydlení Jihlava a BÖHM, spol. s r. o.) soud hodnotí jako ve své podstatě (ohledně zvolené metody) „lege artis“, tedy obhajitelné vědeckými poznatky a postupy daného oboru, za základ pro rozhodnutí však soud vzal závěr posudku České znalecké (s ohledem na vše shora uvedené – pokud bychom zohlednili, že závěrem o hodnotě spol. Moderní bydlení Jihlava a BÖHM, spol. s r. o., byla hodnota společnosti LS Ldč. neadekvátně nadhodnocena o cca 100 mil. Kč, byla by výsledná hodnota společnosti LS Ldč. ještě i mnohem nižší. Což jen a jen utvrzuje soud v závěru, že skutkový závěr dosažený na podkladě znaleckého posudku České znalecké, ve znění dodatku, je nejen správný, opodstatněný, spolehlivý, podložený – ale v konečném výsledku i spravedlivý).

V. Dílčí závěr o skutkovém stavu věci

65. Soud po zhodnocení provedených důkazů tedy pro své skutkové a právní závěry vzal za základ znalecký posudek č. 5 281-01-2018 zpracovaný znaleckým ústavem Česká znalecká, a. s., ve znění dodatku č. 1 ke znaleckému posudku. Jak shora bylo již uvedeno, z tohoto znaleckého posudku (resp. z dodatku posudku České znalecké ze dne 9. 11. 2020), soud zjistil a vzal za prokázané, že hodnota společnosti LS Ldč. ke dni 14. 8. 2010 činí 455 608 000 Kč (a z toho pak výše protiplnění činí 5 527 Kč za jednu akci v nominální hodnotě 1 000 Kč), přičemž znalecký posudek soud hodnotí jako úplný, přesvědčivý, logicky odůvodněný – v souladu i s ostatními provedenými důkazy. Znalce soud rovněž u jednání dne 24. 2. 2022 vyslechl, byl vyslechnut zpracovatel ZP [REDAKCE] (č. l. 1331-1336), a účastníkům řízení soud umožnil položit dotazy, další dokazování údaj o výši protiplnění dle tohoto posudku v podstatě potvrdilo – i posudek VŠTE ČB, lišící se jen v jednotlivostech, týkajících se hodnoty společnosti Moderní bydlení Jihlava a BÖHM, spol. s r. o. Jinak ohledně hodnoty společnosti samé i tento posudek dospěl k de facto velmi blízké hodnotě a správnost posudku č. 5 281-01-2018 České znalecké, a. s., ve znění dodatku č. 1, v podstatě potvrdil. Takto tedy soud velice spolehlivě došel k výsledné výši přiměřeného protiplnění. Částku 5 527 Kč považuje soud nejen za přiměřenou, ale i za spravedlivou.
66. V průběhu dokazování na dotaz navrhovatele znalec nepřímou odpověď i Nejvyššímu soudu, který v usnesení sp. zn. 27 Cdo 2970/2021, v bodě 25 a 26 předeslal, že i závazky, které de iure neexistují (resp. nejde o závazky společnosti), mohou mít s ohledem na konkrétní okolnosti vliv na hodnotu podniku společnosti. Tedy i „sporné“ pohledávky

společnosti musí soud brát při přezkoumání přiměřenosti protiplnění v úvahu a zohledňovat.

67. To, v jaké míře závazky, které de iure neexistují, mohou mít s ohledem na konkrétní okolnosti vliv na hodnotu podniku společnosti v daném místě a čase, a v jaké výši se pak mohou promítnout do (skutkového) závěru o (tržní) hodnotě podniku, vysvětlil nepřímo, leč pregnantně, znalec [REDACTED], když uvedl k dotazu navrhovatele, že nejde oceňovat pohledávku, která neexistuje. A i pokud by pohledávka se oceňovala, musela by něčím být krytá (nejde totiž jen o nominál, ale o to, zda povinné osoby něco mají, pokud nemají – má pohledávka hodnotu 0). V intencích dřívější praxe je představitelný i expertní způsob oceňování pohledávek - jakési „oceňování cese“ (kde by byla zjišťována tržní hodnota, za kterou by bylo možné s pohledávkou obchodovat, kde hraje roli i dobytost, promlčenost apod.). Z toho v konkrétním případě rovněž vyplynul (skutkový) závěr, že hodnota uvedené pohledávky, která ani nebyla řádně uplatněna (řízení v tomto směru bylo zastaveno, resp. žaloba zamítnuta, viz bod 39. shora, a již uplynula doba 20 let od sporného převodu, tedy proběhly již i veškeré subjektivní i objektivní promlčecí doby), je nepochybně 0. I pokud tedy má přiměřené vypořádání v penězích (přiměřené protiplnění) „odpovídat požadavku spravedlnosti“, a nižším soudům je uloženo Nejvyšším soudem, aby zvažovaly, zda a do jaké míry je na místě jakoukoliv „spornou“ pohledávku zohlednit při určení jeho výše (srov. dle usnesení Nejvyššího soudu ze dne 22. 3. 2022, sp. zn. 27 Cdo 2970/2021), soud tak činí, nicméně v praktické rovině nemůže v poměrech daného konkrétního případu dospět k jinému závěru, než že navrhovatelem tvrzená „pohledávka na náhradu škody“ se při určení výše přiměřeného vypořádání v penězích zohlední pouze ve výši 0 Kč (tak jak k tomu soud dospěl ostatně i níže uvedenou právní úvahou).
68. V případě squeeze-outu je pro určení přiměřeného protiplnění podle § 183k odst. 1 obch. zák. rozhodná hodnota akcií společnosti ke dni přechodu vlastnického práva k akciím na hlavního akcionáře (§ 183l odst. 3 obch. zák.; k tomu srov. Dědič, J., Štenglová, I. a kol. *Akciové společnosti. 7. vydání*. Praha: C. H. Beck 2012, str. 331). Tím se rozumí, že při určení této hodnoty se přihlíží ke skutkovému stavu danému k uvedenému datu. Tedy znalec při oceňování společnosti vyjde z majetkového stavu a finanční situace společnosti ke dni přechodu vlastnického práva k akciím na hlavního akcionáře, jakož i ze stavu ekonomiky a relevantního trhu v uvedené době, a k tehdejším očekáváním dalšího vývoje. K tomu, jak se po uvedeném rozhodném dni rozhodné skutečnosti dále vyvíjely, už znalec zásadně přihlížet nesmí. Pokud však znalec nemá dostatek podkladů pro modelování budoucího vývoje, je z pohledu soudu vhodnější brát do úvahy skutečnou realitu, nikoliv nahrazovat nedostatek podkladů ne zcela dostatečně podloženými domněnkami nebo hypotetickými úvahami. Podle § 154 odst. 1 o. s. ř. je pro rozhodnutí ve věci zásadně rozhodující stav v době jeho vyhlášení a důkaz znaleckým posudkem soud hodnotí jako každý jiný důkaz nejen sám o sobě, ale i ve spojitosti se všemi ostatními skutečnostmi, které jsou k dispozici v době rozhodnutí. Opačný postup (odtržený od reality a realitu ignorující a nahrazující ji místy nedostatečně podloženou úvahou a "predikcí" znalce) je z pohledu soudu a v rámci pokud možno spravedlivého, dostatečně podloženého a přesvědčivě odůvodněného rozhodnutí jen obtížně akceptovatelný.
69. K námitce navrhovatele, že při určení hodnoty společnosti mělo být přihlédnuto k prodeji podílu ve WOOD-FORESTu v roce 2006, soud připomíná, že nepovažuje za překonaný právní názor vrchního soudu (viz usnesení ze dne 5. 3. 2019, č. j. 14 Cmo 468/2017-516), podle něhož případné znehodnocení akcií v dřívější době nemá za následek, že by se společnost měla ocenit jinak, než svou hodnotou ke dni přechodu akcií na hlavního akcionáře. Vrchní soud v Olomouci potom ve věci sp. zn. 8 Cmo 35/2018 řešil situaci, kdy společnost prodala hodnotný podíl v jiné společnosti pouhých 5 měsíců před

rozhodnutím valné hromady o vytěsnění, a mohl tedy bez dalšího dospět k závěru, že ocenění má být zpracováno ke dni předcházejícímu uvedenému prodeji. V projednávané věci však takový závěr učinit nelze. Předně ke spornému prodeji došlo více než 4 roky před rozhodnutím o vytěsnění. Navíc sporný prodej podílu ve WOOD-FORESTu měl za následek rozpojení kruhové struktury koncernu, jehož byla společnost součástí, a fakticky se tak napravoval předtím existující protiprávní stav. Náprava protiprávního stavu přitom neznamená bez dalšího porušení povinnosti, které by mělo zakládat odpovědnost členů orgánů společnosti za škodu.

70. V případě kruhové struktury představuje ocenění podílu ve společnosti, zapojené do takové struktury, obtížně řešitelný problém, neboť zde nefungují tradičně zažitá stereotypy, ve kterých jedna ze společností je společností mateřskou a další dceřinou. V kruhové struktuře mateřskými a dceřinými společnostmi jsou v podstatě všechny (do okamžiku, kdy kruhová struktura je rozpojena a přestane existovat, k čemuž došlo i v projednávaném případě). K těmto zjištěním a závěrům dospěl i Vrchní soud v Praze v usnesení ze dne 5. 3. 2019, č. j. 14 Cmo 468/2017-516 (s odkazem v usnesení ze dne 17. 5. 2021, č. j. 14 Cmo 26/2020-714). Jde o zjištění logická a přesvědčivá, ze kterých pak přiměřeně vychází krajský soud v rozhodnutí i o této věci.

VI. Skutkový závěr

71. Po ve věci provedeném dokazování soud vzal tedy za prokázané výše uvedené skutečnosti významné pro právní závěry v projednávané věci – a o skutkovém stavu věci pak soud činí níže uvedený a zcela jednoznačný závěr (závěry).
72. Soud především učinil primární závěr o tom, že byla navrhovatelem dodržena zákonná prekluzivní lhůta k podání návrhu v této věci.
73. Dále shledal soud i aktivní věcnou legitimaci navrhovatele k podání předmětného návrhu.
74. Při rozhodnutí soud pak vyšel především z toho, že:
- Mimořádná valná hromada společnosti konaná dne 29. června 2010 rozhodla o přechodu všech účastnických cenných papírů na hlavního akcionáře WOOD-FOREST GROUP a. s. podle § 183i a následující zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku (v odůvodnění rozhodnutí i jen jako „obch. zák.“).
- Výše protiplnění byla stanovena na 4 439 Kč za jednu nekótovanou kmenovou akcií na majitele o jmenovité hodnotě 1 000 Kč, na 44 389 Kč za akcií o jmenovité hodnotě 10 000 Kč, na 443 886 Kč za akcií o jmenovité hodnotě 100 000 Kč a na 44 388 578 Kč za akcií o jmenovité hodnotě 10 000 000 Kč; tato výše protiplnění byla určena na základě znaleckého posudku TPA Horwath Valuation Services s. r. o. č. 391/2010.
75. Dne 14. 7. 2010 bylo usnesení valné hromady společnosti o přechodu účastnických cenných papírů uveřejněno v Obchodním věstníku, včetně výše přiměřeného protiplnění (ve spise toto na č. l. 29-31); navrhovateli takto bylo za jeho 677 ks kmenových listinných akcií na majitele o jmenovité hodnotě 1 000 Kč poskytnuto protiplnění ve výši 3 005 203 Kč. Bylo i potvrzeno, že základ protiplnění již byl vyplacen (č. l. 2699 p. v.).
76. V podrobnostech lze dále odkázat na to, že navrhovatel podal návrh na přezkoumání přiměřenosti protiplnění dne 13. srpna 2010. Dne 1. října 2010 navrhovatel předložil společnosti celkem 677 kusů kmenových listinných akcií na majitele o jmenovité hodnotě 1 000 Kč. Za tyto akcie měl navrhovatel obdržet přiměřené protiplnění v celkové shora uvedené výši 3 005 203 Kč, které hlavní akcionář vyplatil na účet navrhovatele do deseti kalendářních dnů od předložení akcií. Ostatní skutečnosti na č. l. 311.

77. Podle zjištění a skutkového závěru soudu v této věci nebyla výše poskytnutého protiplnění přiměřená. Jako určující byl vzat závěr znaleckého posudku České znalecké (dodatku č. 1), který posoudil hodnotu společnosti LS Ldč. ke dni 14. 8. 2010 – když učinil závěr, že tato činí 455 608 000 Kč. A z toho pak soud dovodil, s ohledem na ve věci učiněné skutkové a právní závěry, že výše protiplnění činí 5 527 Kč za jednu akci v nominální hodnotě 1 000 Kč (celkem za 677 ks akcií tedy 3 741 779 Kč).

VII. Právní úprava

78. Po právní stránce soud posoudil projednávanou věc následovně:
79. Podle čl. II bodu 2 zákona č. 293/2013 Sb., kterým se s účinností od 1. 1. 2014 mění občanský soudní řád a některé další zákony, se pro řízení zahájená před nabytím účinnosti tohoto zákona použije občanský soudní řád ve znění účinném do 31. 12. 2013; předmětné řízení bylo zahájeno dne 13. srpna 2010.
80. Podle § 200e o. s. ř., ve znění účinném do 31. prosince 2013, *je pro řízení ve věcech uvedených v § 9 odst. 3 písm. b), d) až g) a w) příslušný krajský soud, u něbož je obchodní společnost, družstvo nebo jiná právnická osoba zapsána v obchodním rejstříku, v rejstříku obecně prospěšných společností nebo v nadačním rejstříku. Jde-li o osobu, která se do těchto rejstříků nezapisuje, je příslušný krajský soud, který rozhoduje v obchodních věcech, v jehož obvodu má tato osoba svůj obecný soud. Nestanoví-li zákon, že se řízení uvedená v odstavci 1 zahájují jen na návrh, lze je zahájit i bez návrhu. Účastenství ve věcech uvedených v odstavci 1 se řídí ustanovením § 94 odst. 1 větou první. Rozhoduje se usnesením. Ve věci lze rozhodnout bez nařízení jednání jen ve věcech uvedených v § 9 odst. 3 písm. b), d) až f) a w) a jen tehdy, jestliže se neprovádí dokazování. V řízení o neplatnosti usnesení valné hromady obchodní společnosti nebo členské schůze družstva rozhodne soud o tom, že dotčené usnesení valné hromady nebo členské schůze je nicotné, i bez návrhu.*
81. Právní poměry vzniklé přede dnem 1. 1. 2014 se řídí dosavadními právními předpisy (oddíl I § 3028 odst. 3 přechodných ustanovení zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku a § 775 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích), zde zákonem č. 513/1991 Sb., obchodním zákoníkem, ve znění účinném ke dni konání valné hromady o vytěsnění.
82. Podle § 183i obchodního zákoníku *osoba, která vlastní ve společnosti účastnické cenné papíry, a) jejichž souhrnná jmenovitá hodnota činí alespoň 90 % základního kapitálu společnosti, s níž jsou spojena hlasovací práva, a b) s nimiž je spojen alespoň 90% podíl na hlasovacích právech ve společnosti (dále jen „hlavní akcionář“), je oprávněna požadovat, aby představenstvo svolalo valnou hromadu, která rozhodne o přechodu všech ostatních účastnických cenných papírů společnosti na její osobu. K přijetí usnesení valné hromady je potřebný souhlas alespoň devíti desetin hlasů všech vlastníků účastnických cenných papírů, přičemž vlastníci prioritních akcií a hlavní akcionář mají vždy právo hlasovat. O rozhodnutí valné hromady se pořizuje notářský zápis, jehož přílohou je znalecký posudek o výši protiplnění v penězích nebo jiné zdůvodnění výše protiplnění. Usnesení valné hromady obsahuje také určení hlavního akcionáře, a výši protiplnění určenou podle § 183j odst. 6 a lhůtu pro poskytnutí protiplnění. Pro účely stanovení podílu podle odstavce 1 se vlastní účastnické cenné papíry v majetku společnosti rozdělí mezi vlastníky účastnických cenných papírů v poměru jmenovitých hodnot jejich účastnických cenných papírů. Hlavní akcionář je povinen předat obchodníkovi s cennými papíry, bance nebo spořitelnímu a úvěrnímu družstvu před konáním valné hromady peněžní prostředky ve výši potřebné k výplatě protiplnění a společnosti doložit tuto skutečnost. Výplatu protiplnění provádí banka, spořitelna a úvěrní družstvo nebo obchodník s cennými papíry.*
83. Podle § 183j obchodního zákoníku *svolá představenstvo valnou hromadu do 15 dnů ode dne doručení žádosti podle § 183i odst. 1 společnosti. Pozvánka na valnou hromadu nebo oznámení o jejím konání musí obsahovat také rozhodné informace o určení výše protiplnění, případně závěry znaleckého posudku, je-li vyžadován, výzvu zástavním věřitelům, aby společnosti sdělili existenci zástavního práva k účastnickým cenným papírům vydaným společností, a vyjádření představenstva k tomu, zda považuje výši protiplnění*

určenou podle odstavce 6 za přiměřenou. Určení hlavního akcionáře, zdůvodnění výše protiplnění, znalecký posudek podle odstavce 6, rozhodnutí České národní banky podle § 183n odst. 1, vyžaduje-li se, zpřístupní společnost ve svém sídle k nahlédnutí každému vlastníkovu účastnického cenného papíru; § 184a odst. 6 věta druhá a třetí se použije obdobně. Společnost, jejíž účastnické cenné papíry jsou přijaty k obchodování na evropském regulovaném trhu nebo zahraničním trhu obdobněm regulovanému trhu, současně uveřejní informace o postupu podle § 183i odst. 1 způsobem umožňujícím dálkový přístup. Návrh usnesení valné hromady nesmí v určení výše protiplnění určovat částku nižší, než kolik určuje znalecký posudek nebo zdůvodnění výše protiplnění, není-li podle zákona znalecký posudek vyžadován. Vlastníci zastavených účastnických cenných papírů společnosti bez zbytečného odkladu poté, co se dozvěděli o svolání valné hromady, sdělí společnosti skutečnost zastavení a osobu zástavního věřitele; upozornění na tuto povinnost se uvede v pozvánce na valnou hromadu nebo v oznámení o jejím konání. Společně se žádostí podle § 183i odst. 1 doručí hlavní akcionář společnosti zdůvodnění určení výše protiplnění, znalecký posudek, vyžaduje-li se, a rozhodnutí České národní banky podle § 183n odst. 1; hlavní akcionář nese náklady na pořízení a doručení těchto listin.

84. Podle § 183k obchodního zákoníku vlastníci účastnických cenných papírů mohou od okamžiku obdržení pozvánky na valnou hromadu, případně od okamžiku oznámení jejího konání požádat soud o přezkoumání přiměřenosti protiplnění; není-li toto právo využito do měsíce ode dne zveřejnění zápisu usnesení valné hromady podle § 183l do obchodního rejstříku, zaniká. V případě, že vlastník účastnického cenného papíru nevyužije právo podle odstavce 1, nemůže se nepřiměřenosti protiplnění již dovolávat. Soudní rozhodnutí, kterým bylo přiznáno právo na jinou výši protiplnění, je pro hlavního akcionáře a pro společnost závazné co do základu přiznaného práva i vůči ostatním vlastníkům účastnických cenných papírů. Promlčecí doba začíná běžet ode dne právní moci rozhodnutí, a to vůči všem oprávněným osobám bez ohledu na to, zda byly účastníky řízení. Určení nepřiměřenosti výše protiplnění nezpůsobuje neplatnost usnesení valné hromady podle § 183i odst. 1. Návrh na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady podle § 131 nelze zakládat na nepřiměřenosti výše protiplnění.
85. Podle § 183m obchodního zákoníku oprávněné osoby mají právo na protiplnění v penězích, jebož výši určí hlavní akcionář; hlavní akcionář doloží přiměřenost protiplnění znaleckým posudkem, vyžaduje-li se, který nesmí být starší než 3 měsíce ke dni doručení žádosti podle § 183i odst. 1. Dosavadním vlastníkům zaknihovaných účastnických cenných papírů vzniká právo na zaplacení protiplnění zápisem vlastnického práva na majetkovém účtu v příslušné evidenci cenných papírů a vlastníkům listinných účastnických cenných papírů jejich předáním společnosti podle § 183l odst. 5 a 6 a úroku ve výši obvyklých úroků podle § 502 ode dne, kdy došlo k přechodu vlastnického práva k účastnickým cenným papírům menšinových akcionářů společnosti na hlavního akcionáře. Obchodník s cennými papíry, banka nebo spořitelna a úvěrní družstvo poskytne oprávněným osobám protiplnění bez zbytečného odkladu po splnění podmínek podle odstavce 2. Obchodník s cennými papíry, banka nebo spořitelna a úvěrní družstvo poskytne protiplnění tomu, kdo byl vlastníkem účastnických cenných papírů společnosti k okamžiku přechodu vlastnického práva podle § 183l odst. 3 (dále jen „původní vlastník“); jestliže je však prokázán vznik zástavního práva k těmto cenným papírům, poskytne se zástavnímu věřiteli; to neplatí, prokáže-li původní vlastník, že zástavní právo ještě před přechodem vlastnického práva podle § 183l odst. 3 zaniklo.

VIII. Právní posouzení věci

86. Soud, jak shora bylo uvedeno, posuzoval předmětnou věc podle hmotněprávní úpravy účinné do 31. prosince 2013, neboť k procesu vytěsnění minoritních akcionářů došlo ještě za účinnosti obchodního zákoníku (§ 183i a násl. obchodního zákoníku), jakož i podle procesněprávní úpravy účinné do 31. prosince 2013 (§ 200e o. s. ř., podle kterého se v řízení rozhoduje usnesením, nikoliv rozsudkem).
87. Po rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 9. září 2015 (č. j. 29 Cdo 2557/2013-311) bylo postaveno na jisto, že navrhovatel byl akcionářem společnosti LS Ldč., nebylo dále sporu o tom, že došlo k řádnému procesu svolání mimořádné valné hromady společnosti na 29. června 2010, a to za účelem rozhodnutí ve smyslu § 183i a násl. obchodního zákoníku.

Na této mimořádné valné hromadě bylo rozhodnuto o přechodu akcií společnosti ve vlastnictví ostatních akcionářů na hlavního akcionáře, a to za protiplnění, které činilo částku 4 439 Kč za jednu akcii o jmenovité hodnotě 1 000 Kč (uvedeno v odstavci D. tohoto usnesení, tak jak bylo publikováno v Obchodním věstníku). Tato výše protiplnění určená hlavním akcionářem byla doložena znaleckým posudkem uvedeným v témž odstavci tohoto usnesení. O tom, že byly splněny podmínky uvedené v § 183i, § 183j a § 183m obchodního zákoníku taktéž nebylo mezi účastníky řízení sporu, stejně jako o tom, že rozhodným dnem pro posouzení výše přiměřeného protiplnění je den 14. 8. 2010.

88. V průběhu řízení soud z důvodů uvedených v § 127 odst. 1 o. s. ř. (závisí-li rozhodnutí na posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí) provedl k důkazu znalecké posudky, jakož i výsledky znalců, resp. zástupců znaleckých ústavů, a znalecké dokazování pro účely tohoto řízení má za dostatečné. Soud měl k dispozici tři znalecké posudky, které se zabývaly stanovením hodnoty akcií společnosti. Soud při stanovení výše přiměřeného protiplnění vycházel – ze shora podrobně uvedených důvodů - ze znaleckého posudku, resp. jeho dodatku č. 1, České znalecké a.s. Soud měl za to, že znalecký ústav svůj posudek, ve znění doplnění dle zadání soudu, náležitě odůvodnil, posudek je podložený (úplný), přesvědčivý, logicky odůvodněný, v souladu s ostatními provedenými důkazy a znalec (znalecký ústav a vypracovaný posudek) řádně přihlédl ke všem skutečnostem, s nimiž se bylo třeba vypořádat. Naopak v daných směrech – zejm. tedy ohledně nesouladu s ostatními provedenými důkazy - objektivně byly shledány nedostatky posudku znaleckého ústavu: Vysoká škola technická a ekonomická v Českých Budějovicích. Proto soud nevycházel ze závěrů posudku znaleckého ústavu: Vysoká škola technická a ekonomická v Českých Budějovicích, ale vycházel z dodatku č. 1 k ZP č. 5 281-01-2018 České znalecké a.s.
89. Soud učinil závěr, že velice spolehlivě zjištěná (a tedy i spravedlivá) výše přiměřeného protiplnění, které opravdu odpovídá hodnotě akcie o nominální hodnotě 1 000 Kč, pro účely vytěsnění minoritních akcionářů společnosti LS Ldč., činí shora uvedených 5 527 Kč.
90. Ze všech důvodů, uvedených v odstavcích tohoto usnesení výše, soud podle § 183k obchodního zákoníku ve spojení s § 200e o. s. ř., ve znění účinném do 31. prosince 2013, určil, že výše přiměřeného protiplnění za každou jednu akcii společnosti Lesní společnost Ledec nad Sázavou, a.s., IČ: 47452722, při vytěsnění menšinových akcionářů schváleném valnou hromadou společnosti dne 29. 6. 2010, tedy za každou jednu akcii společnosti o nominální hodnotě 1 000 Kč, která přešla na hlavního akcionáře – účastníka 2/ - činí 5 527 Kč, jak je ve výroku I. usnesení uvedeno.
91. Soud s odkazem na komentář Obchodní zákoník, 13. vydání, 2010, str. 632-635, vychází z toho, že při rozhodování není vázán návrhy navrhovatele, tzn. ve „zbývajících částí“ návrhy nezamítal. A to ani pokud soud rozhodl o návrhu na přiznání úroků z prodlení. Zde soud vychází z toho, že by nebylo adekvátní zatížit hlavního akcionáře povinností platit úrok z prodlení „zpětně“ od kteréhokoliv data, kdy ještě nebyla známa adekvátní výše protiplnění. Ta vyplynula až ze znaleckého posudku (dodatek č. 1), který byl společností 1/ a 2/ doručen až 17. 12. 2020 (prostřednictvím zástupce, shora viz bod 24.). Až v návaznosti na to byla (musela být) společností (tedy i hlavnímu akcionáři) zřejmá adekvátní výše protiplnění, a pokud hlavní akcionář doplatek protiplnění neuhradil (z jakéhokoliv důvodu), objektivně se dostal do prodlení, jehož počátek soud stanovil na 28. 12. 2020 (výrok III. usnesení). Takto se také rovnoměrně mezi účastníky rozdělí zátěž, objektivně vznikající v průběhu delší dobu trvajícího řízení. Nebylo by spravedlivé, aby dopady delší dobu vedeného řízení pocítil pouze hlavní akcionář v podobě nárůstu celkové výše úroků z prodlení, pokud by byly počítány již od r. 2010, jak požadoval navrhovatel – v podání č. l. 2702-2705, požadovány zákonné úroky z prodlení z dlužného dorovnání za dobu od předložení akcií (tedy 1. října 2010) do vyplacení dorovnání.

92. Hlavní akcionář je z pohledu právní úpravy (i dle závěru soudu) „dlužník, který řádně a včas svůj dluh nesplnil“, a je tedy v prodlení. Navrhovatel jakožto věřitel je pak oprávněn požadovat vedle plnění i úroky z prodlení, ohledně určení výše úroků z prodlení se pak odkazuje na nařízení vlády. Nařízením vlády č. 351/2013 Sb. je tato výše stanovena odkazem na repo sazbu ČNB zvyšované v každém kalendářním pololetí o 8 procentních bodů (§ 2 vl. nař. č. 351/2013 Sb.). V daném případě má tedy navrhovatel právo též na úrok z prodlení, tak jak tento nárok uplatnil a tak jak je uvedeno ve výroku III. tohoto usnesení. Obecně platí, že splatnost (a tedy i prodlení) nastává, jakmile věřitel o plnění požádá (§ 1958 o. z., dříve totéž dle § 563 obč. zák.). Splatnost (a tedy i prodlení) stěží může nastat dříve, než byl dlužník vyzván k plnění a než svou pohledávku vyčíslil (resp. než byly známy skutečnosti, ze kterých vyplynula výše nároku). Zde okamžik prodlení soud odvodil až v návaznosti na doručení znaleckého posudku (dodatek č. 1 posudku České znalecké), který byl společně 1/ a 2/ doručen až 17. 12. 2020. Až v návaznosti na to byla (musela být) společně (tedy i hlavnímu akcionáři) zřejmá adekvátní výše protiplnění, a pokud hlavní akcionář doplatek protiplnění neuhradil (z jakéhokoliv důvodu), objektivně se dostal do prodlení (jak shora již bylo uvedeno), jehož počátek soud stanovil na 28. 12. 2020 (výrok III. usnesení). Nebylo by adekvátní zatížit hlavního akcionáře povinností platit úrok z prodlení „zpětně“ od října 2010, kdy ještě nebyla známa adekvátní výše protiplnění, ta vyplynula až z dokazování v průběhu řízení. Z rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 19. 10. 2023, sp. zn. 27 Cdo 2245/2022 soud bez dalšího při řešení daných otázek nemohl, rozhodnutí je odbornou veřejností přijímáno se značnými výhradami, jakožto „kontroverzní“ (KVAČEK, Jiří, LUKÁŠ, Martin; *Splatnost protiplnění a úrok z prodlení při vytěsnění menšinových akcionářů*, publ. Obchodněprávní revue č. 2/2024, str. 114). I v jiných řízeních však úroky z prodlení přiznány byly, zmiňováno je např. usnesení KS v Ostravě sp. zn. 23 Cm 139/2016, které bylo potvrzeno rozhodnutím Vrchního soudu v Olomouci sp. zn. 8 Cmo 320/2016, dále např. rozhodnutí KS v Ostravě sp. zn. 29 Cm 254/2020, 29 Cm 116/2021 a 5 Cm 40/2022, rozhodnutí VS v Olomouci sp. zn. 5 Cmo 62/2022, 5 Cmo 77/2022, rozhodnutí VS v Praze z 28. 5. 2020, č. j. 14 Cmo 260/2019-507, a popř. též rozhodnutí KS v Plzni sp. zn. 41 Cm 6/2019. Proto v uvedené výši (za uvedené období) soud úroky z prodlení z doplatku protiplnění přiznal navrhovateli i krajský soud v tomto řízení. Ve zbylém rozsahu uplatněný nárok (s ohledem na daný typ řízení) nezamítal.
93. Pokud by bylo argumentováno, že do 1. 1. 2021 nebylo právo minoritních akcionářů na úrok z prodlení výslovně v zákoně upraveno, a proto na něj tyto nemají nárok, vzniklo-li prodlení před tímto datem, byla by tato argumentace v rozporu s rozhodnutím Ústavního soudu, nálezem ÚS sp. zn. Pl. ÚS 56/2005. Spravedlnost aplikace úroku z prodlení je však třeba vnímat i ve světle délky těchto soudních řízení, když je hlavní akcionář úrokem z prodlení fakticky sankcionován za délku soudního řízení, na niž má jako žalovaný jen omezený vliv (srov. Kvaček, Jiří, Lukáš, Martin. *Splatnost protiplnění a úrok z prodlení při vytěsnění menšinových akcionářů*. Obchodněprávní revue č. 2/2024, str. 117). Požadavek na placení úroku z prodlení staví hlavního akcionáře do právní nejistoty, kdy je sankcionován za nezaplacení dluhu, jehož výše, natožpak existence mu do rozhodnutí soudu nebyla známa (tamtéž str. 118). I tyto myšlenky tedy se pokouší soud spravedlivě pro obě strany zohledňovat ve svém rozhodnutí.
94. Samotný vznik povinnosti zaplatit (doplatek) protiplnění je také nutno odlišovat od splatnosti doplatku protiplnění. Splatnost pohledávky nastává zásadně v obchodním právu bez zbytečného odkladu po výzvě nebo ve lhůtě ve výzvě stanovené. Obsahové náležitosti výzvy nejsou zákonem nijak předepsány. Z povahy věci však výzva musí splňovat náležitosti právního jednání (což u konkludentního právního jednání nemusí objektivně být zřejmé, jakou vlastně vůli jednající osoba navenek projevuje). Řešení zvolené Nejvyšším

soudem v uvedeném rozhodnutí (rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 19. 10. 2023, sp. zn. 27 Cdo 2245/2022) krajský soud tedy nepřevzal, a navazuje spíše na obecnější principy obchodního práva a zejména na předchozí rozhodovací praxi Nejvyššího soudu, která (jak shora již naznačeno) "samotný vznik povinnosti zaplatit" od splatnosti rozlišuje. Toto ilustrativně např. v rozsudku velkého senátu obchodního kolegia ze dne 10. listopadu 2004, sp. zn. 35 Odo 1183/2003, uveřejněném pod číslem Rc 26/2005 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, sešit č. 3/2005, dostupné i nejširší veřejnosti na <https://sbirka.nsoud.cz/year-collection/sbirka-c-3-2005/>. Publ. rovněž časopis Právní rozhledy č. 10/2006 na str. 379. A hlavně je třeba zohledňovat skutečnost, že dokud hlavní akcionář neví výši doplatku, ani ve výzvě konkrétně není uvedena, prakticky jen stěží ji může uhradit, a tím spíše se (podle přesvědčení krajského soudu) nemůže dostat do prodlení. Mnohem praktičtější tedy by bylo v rámci rozhodovací praxe vést každého menšinového akcionáře, aby výzvu podal - dle zásady "vigilantibus iura." I pokud výzvu by nepodal, měl by zachovaný nárok na (doplatek) protiplnění, popř. i úrok, ale nikoli již úrok z prodlení. (Konkrétní uvedení částky ve výzvě by rovněž umožnilo spravedlivější rozhodování o nákladech řízení podle zásady úspěchu ve věci).

95. Poslední otázkou, která zbývá, aby se s ní soud vypořádal, je otázka tvrzené pohledávky na náhradu škody. Tvrzenou pohledávku na náhradu škody není adekvátní v řízení jakkoliv zohledňovat ve prospěch navrhovatele.
96. Její existence jednak nevyplývá z provedeného dokazování. Jednak by bylo zapotřebí při stanovení výše její hodnoty vycházet nejen z její nominální výše, ale z toho, že i znalec [REDAKCE] k dotazu navrhovatele uvedl, že obdobná pohledávka má hodnotu 0 (a toto je tedy z pohledu soudu skutkové zjištění na podkladě provedeného dokazování).
97. I rozhodnutí NS ve věci sp. zn. 27Cdo 2970/2021 uvádí, že výše protiplnění musí být „spravedlivá“ – což však nutně neznamená, že musí být vyšší.
98. Z pohledu soudu by spravedlivá výše měla být spíše nižší: v situaci existující „kruhové struktury“ – a i v situaci „rozetnuté kruhové struktury“ - je podle přesvědčení krajského soudu nutné vycházet z hodnoty každé jednotlivé společnosti zapojené do kruhové struktury „samotné o sobě“. To je jediný adekvátní způsob, jak zjistit spravedlivou hodnotu vypořádacího podílu z pohledu menšinového akcionáře. Ostatní přístupy k řešení vedou k méně přijatelným (či vyloženě absurdním) výsledkům.
99. Krajský soud však tento přístup neprosazuje nijak fundamentalisticky. Jinak by – pokud by byla dovedena do krajních důsledků premisa, že je třeba „každou společnost zapojenou do kruhové struktury posuzovat a ohodnocovat jednotlivě, samotnou o sobě“ - musela by být od výsledné hodnoty společnosti LS Ldč odečtena hodnota společnosti Dřevostroj Čkyně.
100. K tomuto fundamentalistickému řešení však soud nepřistoupil, již jen z toho důvodu, že od okamžiku rozetnutí kruhové struktury uplynulo v okamžiku vytěsnění menšinových akcionářů již cca 5 let a je tedy třeba zásadně vycházet ze stavu v době vytěsnění.
101. Pokud navrhovatel v tomto řízení neústupně namítá nutnost zohledňovat dřívější „kruhovou strukturu“ společností a dovozuje z toho pohledávku na náhradu škody nebo jakoukoliv jinou výhodu pro menšinového akcionáře, krajský soud se s jeho pohledem ani v nejmenším neztotožňuje. To vyplývá již ze shora uvedeného přesvědčení soudu, že v situaci existující „kruhové struktury“ (– a i v situaci „rozetnuté kruhové struktury“ -) je nutné vycházet z hodnoty každé jednotlivé společnosti „samotné o sobě“.
102. A v principu tedy vlastně není logické, aby byla zohledňována pro účely zjištění spravedlivé výše protiplnění hodnota společnosti Dřevostroj Čkyně. A tím spíše jakákoliv pohledávka na náhradu škody vzniklá z jejích vnitřních poměrů.

103. Pokud pohledávka na náhradu škody nemá svůj původ ve vnitřních poměrech společnosti Dřevostroj Čkyně, ale v existenci kruhové struktury nebo v tom, že byla následně rozetnuta, tím spíše z toho nemůže profitovat jednotlivý menšinový akcionář společnosti nacházející se uprostřed kruhové struktury (i uprostřed tříčlankového řetězce vzniklého po rozpojení kruhové struktury). A to z toho důvodu, že kruhová struktura a její existence je protiprávní stav (na kterém se prostřednictvím svého podílu na společnosti zapojené do kruhové struktury podílí i sám menšinový akcionář) a nikdo nemůže mít z protiprávního stavu prospěch nebo ani ničím dalším neopodstatněnou výhodu. I pokud by na rozetnutí kruhové struktury někdo vydělal (což nejspíše vydělal), nedošlo k tomu na úkor menšinového akcionáře společnosti nacházející se uprostřed kruhové struktury (i uprostřed tříčlankového řetězce vzniklého po rozpojení kruhové struktury), společnosti, kterou je třeba brát pro účely ohodnocení jednotlivě a „samotnou o sobě“.
104. Tomuto menšinovému akcionáři se spravedlivé protiplnění dostává tímto rozhodnutím soudu. (Nakonec lze podotknout i to, že účastnické společnosti namítaly - a předkládaly k tomu i důkazy -, že kruhová struktura ani platně nevznikla, popř. že nebyla platná smlouva, kterým se struktura rozpojuje; soud se tímto však podrobněji nezaobíral, nedoplnil k tomu ani 'žalobcem' navrhané dokazování. Námitky a polemiky v tomto směru jsou zcela neproduktivní, úvahy v daném směru by vedly ke zcela absurdním a nepřijatelným důsledkům, zejména však z pohledu soudu bylo nadbytečné se jimi zabývat, neboť na konečném výsledku řízení by to i v případě prokázání pravdivosti uvedené verze nemohlo vůbec nic změnit).
105. A na samotný závěr soud podotýká, že pokud by shora uvedený právní názor byl i nesprávný, nejspíše by to vedlo k nutnosti přerušit toto řízení do skončení řízení, které vede Krajský soud v Českých Budějovicích pod sp. zn. 13 Cm 1230/2010 (včetně rozhodnutí o řádných a mimořádných opravných prostředcích).
106. K tomu však soud v projednávané věci nepřistoupil a věc rozhodl meritorně. Jiný postup krajského soudu by byl stěžejí obhajitelný. V projednávané věci soud vychází z toho, že čím déle řízení trvá, tím přísnější požadavky plynoucí z práva na projednání věci bez zbytečných průtahů se na ně vztahují. Postup, který je ospravedlnitelný v kratším řízení, tudíž může u dlouhotrvajícího řízení vyvolat opodstatněnou otázku, zda nejde již o průtah v řízení. U dlouhotrvajícího řízení tak může prodleva vyvolaná vyčkáváním soudu na rozhodnutí v jiném (jen potenciálně souvisejícím) řízení již představovat průtah v řízení rozporný s čl. 38 odst. 2 LZPS. Srov. analogicky i např. Ústavní soud, a jeho rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 1736/23.
107. Podle zjištění a skutkového závěru soudu v této věci nebyla výše poskytnutého protiplnění přiměřená. Jako určující byl, jak shora několikrát již bylo uvedeno, vzat závěr znaleckého posudku České znalecké (dodatku č. 1), který posoudil hodnotu společnosti LS Ldč. ke dni 14. 8. 2010 – když učinil závěr, že tato činí 455 608 000 Kč. A z toho pak soud dovodil, s ohledem na ve věci učiněné skutkové a právní závěry, že výše protiplnění činí 5 527 Kč za jednu akcii v nominální hodnotě 1 000 Kč (celkem za 677 ks akcií tedy 3 741 779 Kč).
108. Takto soud určil přiměřené protiplnění za akcie společnosti, jak je uvedeno ve výroku I. a II. Po odečtení (výpočet: 3 741 779 – 3 005 203 = 736 576 Kč) se soud rovněž vypořádal s požadavkem navrhovatele na plnění, tj. aby mu byl doplacen rozdíl mezi soudem určenou výší protiplnění a již poskytnutého protiplnění hlavním akcionářem, včetně požadovaného příslušenství (úroku z prodlení). Hlavnímu akcionáři tedy uložil soud povinnost doplatit navrhovateli rozdíl mezi dosud zaplaceným protiplněním ve výši 3 005 203 Kč a protiplněním 3 741 779 Kč, které mu za 677 akcií po 5 527 Kč náleží.
109. K tomu navrhovateli podle § 183m odst. 2 ve spojení s § 502 obch. zák. náleží obvyklý úrok požadovaný bankami v sídle hlavního akcionáře ke dni přechodu vlastnického práva

- k akciím (tj. k 14. 8. 2010). Tento úrok soud určil podle databáze ARAD spravované Českou národní bankou, podle které úroková sazba korunových úvěrů poskytnutých bankami nefinančním podnikům v ČR v srpnu 2010 činila u nově sjednaných úvěrů do výše 7,5 mil. Kč 4,93 % ročně. Viz § 13 o. z. (§ 3030 o. z.) a usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 23. 8. 2019, č. j. 13 Cm 1230/2010-635, ve znění usnesení téhož soudu ze dne 11. 11. 2019, č. j. 13 Cm 1230/2010-654, které potvrdil Vrchní soud v Praze v usnesení ze dne 17. 5. 2021, č. j. 14 Cmo 26/2020-714. Soud i v této projednávané věci (43 Cm 124/2010) má za to, že se jedná o nejvhodnější způsob zjištění výše obvyklých úroků poskytovaných bankami v dané době. Přímými dotazy na banky by soud zajistné nezískal přesnější data, než která má ČNB k dispozici od bank, na které dohlíží. Použití průměrné úrokové sazby bank v České republice při zjišťování úrokové sazby podle § 502 obch. zák. soud takto tedy převzal z rozhodnutí Krajského soudu v Českých Budějovicích č. j. 13 Cm 1230/2010-635 ze dne 23. srpna 2019, viz i Nejvyšší soud v rozsudku z 21. 3. 2007, sp. zn. 29 Odo 1214/2005, již i výše bod 35 až 37. Při vědomí toho, že úrokové sazby se u jednotlivých typů úvěrů výrazně odlišují (za hypoteční úvěry požadují banky úroky v řádu několika procent, zatímco kontokorentní spotřebitelské úvěry jsou úročeny až 20 % ročně) zvolil soud sazbu úroků pro úvěry nefinančním podnikům do výše 7,5 mil. Kč. Tato sazba totiž nejlépe vyhovuje účelu § 183m odst. 2 obch. zák., kterým je poskytnutí náhrady vytěsněným akcionářům za to, že po dobu do vyplacení protiplnění z ekonomického pohledu úvěrují hlavního akcionáře.
110. Pokud navrhovatel trval na své argumentaci, že při ocenění podniku společnosti má být přihlédnuto ke snížení hodnoty majetku společnosti Dřevostroj Čkyně a. s. o podíl ve WOOD-FOREST s.r.o., prodaný v roce 2006 subjektu YESLEPORT, s tím že nárok není promlčen, navrhovatel dále citoval rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 2025/2016, a odkazoval rovněž na usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 17. 7. 2018, č. j. 8 Cmo 35/2018-901, podle kterého je třeba přihlédnout i k účelovému jednání, kterým společnost pouhých několik měsíců před rozhodnutím o vytěsnění prodala obchodní podíl na hodnotné obchodní korporaci, čímž ztratila na své hodnotě. Je to totiž (dle přesvědčení navrhovatele) hlavní akcionář, který rozhoduje o načasování vytěsnění; zneužití tohoto práva by soudy neměly přiznat právní ochranu atd. K této argumentaci soud (nad rámec shora uvedeného) v rámci právního posouzení věci uvádí následující.
111. Tvrzené znehodnocení akcií společnosti v dřívější době (převodem společností vlastněného podílu ve WOOD-FOREST s.r.o., na YESLEPORT) nemůže ovlivnit hodnotu podniku společnosti jinou částkou, než 0, pokud tvrzená pohledávka na náhradu škody ke dni oceňování má právě tuto hodnotu. Jinou mít ani nemůže, pokud v paralelně vedených soudních řízeních byly uplatňované nároky na náhradu škody zamítnuty, soud v tomto řízení ze závěrů učiněných soudy v souvisejících řízeních vychází a uvažovat s odstupem cca 15-20 let o dalším uplatňování nebo zohledňování pohledávky z titulu náhrady škody je sice samozřejmě možné, nicméně tato pohledávka dle závěru krajského soudu hodnotu společnosti zvyšuje o 0 Kč, což je skutkový a zejména i právní závěr krajského soudu v poměrech projednávané věci (které jsou ojedinělé, obtížně zobecnitelné - a tedy nesouměřitelné s jakoukoliv věcí, dříve řešenou v judikatuře vyšších soudů).
112. V praktické rovině to tedy znamená, že i přes rozhodnutí č. j. 27 Cdo 2970/2021-743, které vydal Nejvyšší soud v související věci, jejímž předmětem je o přezkoumání přiměřenosti protiplnění ohledně společnosti Dřevostroj Čkyně, vedené u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 13 Cm 1230/2010, soud z rozhodnutí č. j. 27 Cdo 2970/2021-743 v této věci nevychází, neboť mj. i skutkové poměry v této věci jsou odlišné.
113. Z usnesení NS ze dne 22. 3. 2022 sp. zn. 27 Cdo 2970/2021 se podává (bod 23. a násl.) mj. to, že: Základem pro stanovení výše přiměřeného protiplnění za účastnický cenný papír

společnosti je obvykle hodnota podniku společnosti; její určení je otázkou skutkovou, k jejímuž posouzení jsou nezbytné odborné znalosti (§ 127 o. s. ř.); součástí odborného posouzení znalce je přitom i zvolení metod ocenění s ohledem na poměry dotčené společnosti. Určení hodnoty podniku společnosti (jež je otázkou skutkovou) nelze ztotožňovat s určením výše přiměřeného protiplnění (jež je otázkou právní). Jakkoliv při určení výše přiměřeného protiplnění soud zpravidla vychází z hodnoty podniku společnosti, musí současně zohlednit i další v úvahu přicházející skutečnosti.

114. Má-li být protiplnění přiměřené (§ 183k obch. zák.) hodnotě účastnických cenných papírů, které nuceně přecházejí na hlavního akcionáře, nepřichází zásadně v úvahu, aby se výše protiplnění snižovala oproti hodnotě akcií zjištěné na základě znaleckého posudku a vycházející z hodnoty podniku společnosti proto, že by vytěsňování vlastníci účastnických cenných papírů nemohli takové ceny dosáhnout na trhu z důvodu nízké likvidity účastnických cenných papírů či proto, že jejich účastnické cenné papíry představují pouze menšinový podíl na společnosti (tzv. diskont za likviditu či za minoritu).
115. Při přezkoumávání přiměřenosti protiplnění postupem podle § 183k obch. zák. je nutné mít na paměti, že menšinoví akcionáři nemají prakticky žádnou možnost, jak hlavnímu akcionáři zabránit v realizaci jeho práva upraveného v § 183i obch. zák. Jsou-li zbavováni svého podílu ve společnosti s odůvodněním, že s ohledem na akcionářskou strukturu se jejich účast fakticky zúžila na pouhou investici, neboť jejich „vliv na chod společnosti je mizivý a možnost podílet se na zásadních rozhodnutích o směřování společnosti je iluzorní“ (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 27. 3. 2008, sp. zn. Pl. ÚS 56/05, bod 52 odůvodnění), tedy že nadále zůstává zachována pouze majetková složka jejich účasti ve společnosti, již lze nahradit (nuceně vyměnit za peníze), musí být garantováno, že poskytované protiplnění v penězích bude odpovídat hodnotě této investice. Jinak řečeno, protiplnění poskytované hlavním akcionářem musí odpovídat hodnotě účastnických cenných papírů, jejichž vlastnictví hlavní akcionář v důsledku nuceného přechodu nabude tak, aby hodnota investice vlastněné minoritním akcionářem zůstala zachována.
116. Jakkoliv se zpravidla (v případě společností, jejichž účastnické cenné papíry nebyly přijaty k obchodování na regulovaném trhu) vychází z hodnoty podniku společnosti stanovené znalcem, přičemž výše protiplnění připadající na účastnický cenný papír se určí jako podíl na hodnotě podniku společnosti, odpovídající podílu (jmenovité hodnoty) účastnického cenného papíru na základním kapitálu společnosti, soud musí přihlídnout i k dalším okolnostem. Z požadavku přiměřenosti (spravedlnosti) mimo jiné plyne, že protiplnění zásadně nesmí být nižší než tržní cena dotčených účastnických cenných papírů v době předcházející vytěsnění, lze-li ji objektivně určit.
117. I při posuzování přiměřenosti vypořádání v penězích, resp. toho, zda menšinovým akcionářům vzniklo právo na dorovnání, soud sice zpravidla vychází z hodnoty podniku společnosti, určené znaleckým posudkem, avšak musí přihlídnout i k dalším zjištěným okolnostem tak, aby přiměřené vypořádání bylo spravedlivé. Určení výše přiměřeného vypořádání a posouzení, zda menšinovým akcionářům vzniklo právo na dorovnání, je otázkou právní. A Nejvyšší soud pak v citovaném rozhodnutí sp. zn. 27 Cdo 2970/2021 uvádí poměrně obecně, povšechně (a zcela bez souvislosti s projednávanou věcí, kterou v rámci specifických skutkových okolností řeší krajský soud v této věci sp. zn. 43 Cm 124/2010), že „i závazky, které de iure neexistují (resp. nejde o závazky společnosti) či které se opírají o neplatná právní jednání, mohou mít s ohledem na konkrétní okolnosti vliv na hodnotu podniku společnosti v daném místě a čase, a mohou se tudíž promítnout do (skutkového) závěru o (tržní) hodnotě podniku.“ Nejvyšší soud vysvětlil, že má-li přiměřené vypořádání v penězích (přiměřené protiplnění) odpovídat požadavku

spravedlnosti, je třeba vždy zvažovat, zda a do jaké míry je na místě tyto „sporné“ závazky (zejména jde-li o závazky významné) zohlednit při určení jeho výše.

118. Pokud se v rozhodnutí sp. zn. 27 Cdo 2970/2021 operuje s usnesením sp. zn. 29 Cdo 2025/2016, krajský soud dospěl k závěru, že toto rozhodnutí není nijak (ani analogicky) aplikovatelné na projednávanou situaci, která v tomto řízení (43 Cm 124/2010) je i skutkově a právně odlišná od situace, kterou řešil NS ve věci sp. zn. 27 Cdo 2970/2021 a 29 Cdo 2025/2016 neboť

- v tomto řízení (43 Cm 124/2010) se řeší situace z pohledu menšinového akcionáře "prostřední" společnosti kruhové struktury (a bylo třeba v tomto směru tedy svébytné právní úvahy - a na podkladě skutkově a právně odlišné situace je tedy přípustné, aby v tomto řízení soud dospěl k odlišnému posouzení, i ohledně aplikovatelnosti a přiléhavosti rozhodnutí sp. zn. 29 Cdo 2025/2016, než ke kterému dospěl NS ve svém usnesení sp. zn. 27 Cdo 2970/2021),

- nejde zde ani vzdáleně o zohlednění ručitelského prohlášení a z toho vzniklou "spornou" pohledávku, se kterou však všechny subjekty ve věci řešené u NS pod sp. zn. 29 Cdo 2025/2016 kalkulují; byla předmětem započtení vzájemných pohledávek, bylo výslovně smluvně podmíněné zvýšení ceny (tzn. šlo o "prémiovou cenu") v závislosti právě na způsob, jakým bude vyřešen závazek společnosti z ručitelského prohlášení, přičemž okolnosti této konkrétní projednávané věci byly naprosto ojedinělé a nesrovnatelné, řešila se námitka, že předseda představenstva společnosti nebyl k „podepsání“ ručitelského prohlášení představenstvem písemně pověřen, dále i námitka účelovosti postupu v souvislosti s vypořádáním pohledávky. Šlo konkrétně o to, že "neexistující pohledávka" musí samozřejmě být soudem zohledněna v rámci určení spravedlivé výše přiměřeného protiplnění v rámci vytěsnění menšinových akcionářů v situaci, kdy závazek z ručitelského prohlášení byl od svého vzniku sporný, dle závěru NS od počátku neplatný (neboť ručitelský závazek jménem společnosti převzal toliko předseda představenstva, ačkoliv nebyl oprávněn činit jejím jménem právní úkony samostatně, ale pouze společně s ostatními členy představenstva, popř. pouze na základě písemného pověření představenstvem, a nelze tak jeho projev vůle považovat za projev vůle společnosti) a skutečno šlo o účelový postup hlavního akcionáře, pokud pohledávku z neplatného právního úkonu nabyl spřízněný subjekt cesí za úplatu ve výši 6 000 000 Kč a následně došlo k postoupení za úplatu ve výši 394 000 000 Kč a vypořádání (započtení), samozřejmě s velice významnými dopady do výše přiměřeného protiplnění v rámci vytěsnění menšinových akcionářů. Vrchní soud, v rámci hledání spravedlivého řešení, zohlednil "neexistující" pohledávku z 50 %. NS se postavil mnohem důsledněji za zásadu ochrany menšinových akcionářů a usnesení sp. zn. 29 Cdo 2025/2016 ve svém důsledku znamená, že tato "neexistující" pohledávka se (účelově) nemůže zohledňovat vůbec. Šlo tedy - lapidárně řečeno - o to, že "neexistující pohledávka" musí samozřejmě být soudem zohledněna v rámci určení spravedlivé výše přiměřeného protiplnění v rámci vytěsnění menšinových akcionářů, a to zohledněna v tom směru, že "neexistující" pohledávka nemůže snižovat účelově hodnotu společnosti a tím i výši přiměřeného protiplnění v rámci vytěsnění menšinových akcionářů. Ani rozhodnutí NS č. j. 27 Cdo 2970/2021-743 ze dne 22. 3. 2022 tedy nelze číst tak, že "neexistující" pohledávka musí být ve prospěch menšinového akcionáře zohledněna tak, že o hodnotu "neexistující" pohledávky se uměle ve prospěch menšinového akcionáře bude zvyšovat hodnota společnosti, a tím i výše přiznaného protiplnění. To by vedlo ke zcela absurdním a naprosto nepřijatelným důsledkům (které navíc ani v dané konkrétní projednávané věci sp. zn. 43 Cm 124/2010 neodpovídají zjištěné skutkové situaci).

119. Dle NS – usnesení č. j. 27 Cdo 2970/2021-743 ze dne 22. 3. 2022, bod 26. a 27. - uvedený závěr se „inverzně“ prosadí i ve vztahu k významným, byť „sporným“ pohledávkám

společnosti. Přestože se určitá významná pohledávka společnosti za členy jejího voleného orgánu nemusí pro svoji spornost promítnout ve (skutkovém) závěru o hodnotě podniku společnosti (tato pohledávka nemusí zvyšovat hodnotu podniku společnosti na trhu), soud při posuzování právní otázky přiměřenosti protiplnění zpravidla (jeví-li se tvrzení o právním důvodu a výši této pohledávky racionální) musí posoudit, zda tato pohledávka společnosti svědčí, a pokud tomu tak je, musí ji vzít při přezkoumání přiměřenosti protiplnění v úvahu. V projednávané věci se odvolací soud (jakož i soud prvního stupně) – přes námitky navrhovatele – otázkou existence předmětné pohledávky společnosti ani jejím případným vlivem na výši přiměřeného protiplnění (v rozporu s výše uvedenou judikaturou) nezabýval. Jeho právní posouzení otázky přiměřenosti protiplnění za přechod účastnických cenných papírů je tak neúplné a tudíž nesprávné (uvedl NS v bodě 27. svého rozhodnutí č. j. 27 Cdo 2970/2021-743 ze dne 22. 3. 2022).

120. V případě, že dovolací soud zruší rozhodnutí soudu odvolacího s tím, že vysloví závazný právní názor, je povinností soudu, jež má věc znovu projednat, aby postupoval ve smyslu (v duchu) ustanovení § 243g ve spojení s § 226 o. s. ř. a vysloveným závazným názorem se řídil. Kasační rozhodnutí je třeba číst pečlivě, "mezi řádky", a řídit se jím nikoliv jen formálně, ale především materiálně. V novém rozhodnutí následujícím po rozhodnutí kasačním je odvolací soud povinen pečlivě a do podrobností se vypořádat se všemi aspekty závazného právního názoru, vyložit, jak s nimi "pracoval" a jaké z nich vyvodil nové právní závěry. (srov. bod 20. nálezu sp. zn. IV. ÚS 3073/15 ze dne 8. 3. 2016). Na druhou stranu platí i to, že pokud je věc soudu nižšího stupně vrácena k dalšímu řízení poté, kdy bylo rozhodnutí soudu nižšího stupně zrušeno podle § 243e odst. 2 o. s. ř., nemusí právní posouzení věci ze strany soudu nižšího stupně odpovídat právním názorům, které vyjádřil v předchozím (zrušeném) rozhodnutí (což platí i ve vztahu k otázkám, ohledně nichž odvolací soud není vázán právním názorem dovolacího soudu ve smyslu § 243g odst. 1 ve spojení s § 226 o. s. ř.). Za všech okolností je nutné vyžadovat pouze to, aby soud nižšího stupně „odklon“ od svého dřívějšího právního posouzení věci přesvědčivě zdůvodnil (§ 157 odst. 2 o. s. ř.). Toto např. podle rozsudku Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 27 ICdo 179/2017, ze dne 23. 10. 2018, i s odkazem na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 24. 10. 2007, sp. zn. 28 Cdo 3342/2007, uveřejněný pod číslem 80/2008 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek.
121. Vázanost soudu prvního stupně právním názorem odvolacího nebo dovolacího soudu, vysloveným ve zrušujícím rozhodnutí, platí samozřejmě jen za předpokladu, že je stejný skutkový základ věci. Vázanost soudu prvního stupně právním názorem odvolacího soudu má tedy místo jen tehdy, je-li v době nového rozhodování skutkový stav stejný jako v době, kdy rozhodoval odvolací soud. Ani odvolací nebo dovolací soud však není vázán svým dřívějším právním názorem (v dané věci), neboť „ze žádného ustanovení občanského soudního řádu nelze dovodit, že by odvolací nebo dovolací soud nemohl již jednou vyslovený právní názor ve věci v pozdějším průběhu řízení změnit“ (srov. např. rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 19. 6. 2003, sp. zn. 22 Cdo 880/2003, a sp. zn. 28 Cdo 3342/2007 (shora již uvedený, Rc 80/2008), popř. usnesení sp. zn. 23 Cdo 1002/2020 ze dne 11. 6. 2020 aj).
122. Čteme-li tedy takto "mezi řádky" rozhodnutí NS č. j. 27 Cdo 2970/2021-743 ze dne 22. 3. 2022 tak, že je třeba ještě jednou znovu se zabývat postavením menšinového akcionáře a zda nemohl být účelově snížen jeho vypořádací podíl, nezbyvá než po tomto opětovném zvážení dospět jednoznačně k tomu, že tomu tak nebylo. Celková hodnota všech společností mohla být (řádově a velice hrubým odhadem) cca ke dni 31. 12. 2005 600 mil. Kč a je prokázanou skutečností, že (de facto) celý tento majetek nabyl kyperský subjekt (resp. osoby stojící za ním) za cca 1 mil. EUR (30 mil. Kč), které navíc "zaplatil sám sobě".

123. Menšinový akcionář tímto však nemohl být jakkoliv poškozen. Veškeré úvahy soudu v tomto směru lze zestručnit do této úvahy:
124. Menšinový akcionář by byl samozřejmě značně poškozen, pokud by se hodnota společností (resp. hodnota jeho vypořádacího podílu/přiměřeného protiplnění při vytěsnění) někde "ztratila" popř. se nějak účelově snížila, popř. pokud dokonce by se měla výše "vypořádacího podílu" vypočítávat z oněch 30 mil. Kč a nikoliv z hodnoty společností (resp. hodnoty společností, na níž menšinový akcionář měl svůj podíl) apod. K tomu však nedošlo. Hodnota společností (na nichž měli podíl jednotliví menšिनová akcionáři) nikam na Kypř (ani jinde) nezmizela. "Pouze" se změnila vlastnická struktura.
125. Každému menšinovému akcionáři té které společnosti nadále i po transakci (převod podílu ve „WOOD-FOREST“ na „YESLEPORT“) zůstává adekvátní podíl. Nikoliv však z oněch pomyslných 600 mil. Kč (tento nárok by měl menšinový akcionář pouze v případě, pokud by byl akcionářem všech tří společností, což nebyl). Těchto pomyslných "600 mil. Kč" je třeba rozdělit podle "váhy" jednotlivých společností na tři (nestejně) díly. A na této 1/3 – v daném konkrétním případě na společnosti s hodnotou ke dni 14. 8. 2010 již cca 450 mil. Kč – teprve musí získat menšinový akcionář spravedlivý podíl. A ten na základě tohoto rozhodnutí získává (pouze s tou výhradou, že nemusí být "teoreticky správně" a tedy v konečném důsledku ani zcela "spravedlivě", pokud – právě v důsledku předchozího rozetnutí kruhové struktury – je do hodnoty společnosti, zjištěné na oněch cca 450 mil. Kč, zahrnován i podíl na společnosti Dřevostroj Čkyně. "Správně" a "spravedlivě" by tento podíl zahrnován být spíše neměl a pro účely zjištění spravedlivé výše "vypořádacího podílu" by tedy hodnota jednotlivé společnosti LS Ldč. měla být cca o 150 mil Kč nižší.).
126. Jelikož tedy z pohledu menšinového akcionáře majetek společností LS Ldč. "nikam nezmizel" (ani nebyla "účelově snížena jeho hodnota"), je pro účely rozhodnutí v projednávané věci zcela nerozhodné, za jakou cenu subjekt Dřevostroj Čkyně přenechal podíl ve společnosti „WOOD-FOREST“. "Neexistující" pohledávka nemůže být zohledněna v daném konkrétním případě jinak, než 0 Kč. Ústavní soud při výkladu právních předpisů (nebo i právních úkonů, jednání subjektů práva) trvá na tom, že je „nepřímým pravidlem právním“ též předpoklad, podle něhož žádný normotvůrce (a logicky ani Nejvyšší soud) nezmýšlí dát jím tvořenému aktu absurdní nebo nerozumné důsledky. Opačná interpretace však k absurdním výsledkům vede.
127. Ani z usnesení Nejvyššího soudu ze dne 18. 9. 2019, sp. zn. 27 Cdo 4585/2018, nelze v poměrech projednávané věci jakkoliv argumentačně těžit, neboť toto usnesení v bodě 29. sice obsahuje odkaz na usnesení sp. zn. 29 Cdo 2025/2016 a na závěr, že i závazky, které de iure neexistují (resp. nejde o závazky společnosti) či které se opírají o neplatné právní úkony, mohou mít s ohledem na konkrétní okolnosti vliv na hodnotu podniku společnosti v daném místě a čase, a mohou se tudíž promítnout do (skutkového) závěru o (tržní) hodnotě podniku. Nejvyšší soud vysvětlil, že má-li přiměřené vypořádání v penězích (přiměřené protiplnění) odpovídat požadavku spravedlnosti, je třeba vždy zvažovat, zda a do jaké míry je namístě tyto sporné závazky (zejména jde-li o závazky významné) zohlednit při určení jeho výše. Avšak usnesení Nejvyššího soudu ze dne 18. 9. 2019, sp. zn. 27 Cdo 4585/2018, v meritu věci žádné závazky neřeší (tím méně závazky, které de iure neexistují), řeší se společnost OKD a změna judikatury, která nadále vylučuje použití přírážky za nižší likviditu aj. jako faktoru snižujícího přiměřené protiplnění pro menšinové akcionáře.
128. V rámci posouzení této věci (43 Cm 124/2010) soud tedy nadále vychází z dosavadních úvah a ilustrativních, názorných „modelových výpočtů“. K tomu dodává soud nyní v rámci odůvodnění usnesení, že již na převod podílu ve „WOOD-FOREST“ na „YESLEPORT“

lze nahlížet jako na "de facto" "nepravý squeeze-out", tedy jakoby na "převod jmění na akcionáře" (- podstata je naprosto stejná, i důsledky pro menšinové akcionáře.)

129. I při převodu jmění na akcionáře podle § 356 zák. o přeměnách č. 125/2008 Sb. (pokud lze vycházet ze znění platného a účinného do 31.12.2011) je přejímající akcionář povinen poskytnout ostatním akcionářům přiměřené vypořádání v penězích. A o to „analogicky“ jde i zde (pokud v tomto řízení byl zmiňován převod podílu ve „WOOD-FOREST“ na „YESLEPORT“, krajský soud na daný převod pohlíží touto optikou a analogií). Krajský soud nenahlíží tedy na tento převod optikou, že – pokud byl realizován převod podílu ve „WOOD-FOREST“ na „YESLEPORT“ – mělo jít o jakousi pomyslnou "krádež za bílého dne" (protiprávní jednání, ze kterého by měly plynout jakékoliv tvrzené a konstruované pohledávky na náhradu škody).
130. A soud pouze podotýká, že použití analogie je nepochybně přípustné též v obchodněprávních vztazích (viz. § 1 odst. 2 obch. zák., § 853 obč. zák. č. 40/1964 Sb., a výslovně např. i usnesení NS ze dne 20. 10. 2010, sp. zn. 29 Cdo 2090/2010).
131. Tato právní konstrukce i v kontextu s ostatními variantami posouzení – v duchu úvah, že kruhová struktura ani nikdy neexistovala, nemohla platně vzniknout; popř. že převod na společnost YESLEPORT „neexistuje“, je neplatný (přiměřeně např. dle § 196a obch. zák.), popř. že adekvátní (matematickým výpočtem podloženou) kupní cenou by musela být částka ve výši cca 14 mld. Kč (apod.) - je jediná přijatelná. A pokud by primárním záměrem hlavního akcionáře skutečně bylo poškodit menšinové akcionáře, architektura celé transakce by nejspíše byla jiná, i v odborné literatuře již je v tomto směru zdokladován i případ řízení u Krajského soudu v Hradci Králové (sp. zn. 42 Cm 100/2009), „kde hlavní akcionář, mající sídlo v daňovém ráji, zanikl po údajném provedení likvidace bez právního nástupce a byl vymazán z (kyperského) obchodního rejstříku“.
132. Úplným závěrem ještě tedy soud dodává, že rovněž nebyl důvod zamítnout návrh z důvodu nepoctivosti a zneužití práva s využitím nosných myšlenek usnesení Ústavního soudu ze dne 30. 8. 2022, sp. zn. III. ÚS 2065/22, resp. usnesení Nejvyššího soudu č. j. 27 Cdo 3348/2021-857, ze dne 3. 5. 2022, eventuálně i rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 3. 2025, č. j. 3 As 163/2024-70. V průběhu řízení i v závěrečném návrhu účastník 1/ a 2/ ze svého pohledu vysvětlil celý propletenec vztahů. A lze k tomu uvést na tomto místě, že stejně jako soud neshledává nic nekalého, nemorálního nebo vyloženě protiprávního na tom, že navrhovatel v řízení uplatňuje svá práva, tak neshledává ani nekalé nebo dobrým mravům se přičící jednání v popsané souslednosti kroků jednotlivých subjektů. Jak shora již bylo uvedeno, pokud by účastníci daného propletence jednali primárně v úmyslu poškodit menšinové akcionáře, celá architektura nejspíše by byla jiná. Nepůsobí příliš věrohodně pouze to, pokud PZ účastníků 1/ a 2/ nyní uvádí, že v případě subjektu YESLEPORT CONSULTANTS LIMITED se sídlem na Kypru „šlo o kyperského investora, který odkoupil od společnosti Dřevostroj Čkyně, a.s. podíl na obchodní společnosti WOOD-FOREST s.r.o.“, a jednalo se o "běžný obchod". O běžný obchod se jednat nemohlo, když tento subjekt nabyt okamžikem účinnosti smlouvy za vynaloženou kupní cenu ve výši cca 30 mil. Kč (které navíc zaplatil v podstatě sám sobě) majetek v hodnotě cca 600 mil. Kč. Lze dovozovat, že za daným obchodem stál někdo velice dobře obeznámený se situací ve společnostech (současně lze dovozovat, že za daným obchodem a za daným subjektem nestáli – následně vytěsnění - menšinoví akcionáři). Což je z pohledu soudu pravou podstatou celé věci. Na rozhodnutí soudu (skutkových závěrech a právním posouzení celé věci) tato okolnost však nic nemění a je pro rozhodnutí soudu nepodstatná (jak se soud pokusil v průběhu řízení, i nyní v rámci odůvodnění rozhodnutí, shora popsány úvahami vysvětlit).

IX. Náklady řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

133. O nákladech řízení ve vztahu mezi účastníky řízení soud rozhodl podle § 142 odst. 1 o. s. ř., neboť z procesního hlediska navrhovatel měl úspěch pouze částečný. O náhradě nákladů řízení v projednávané věci ve vztahu mezi účastníky rozhodl soud i podle § 150 o. s. ř.: Argumentace účastníků (nepoctivostí a účelovostí postupu navrhovatele) může najít svůj odraz a důsledek maximálně zde, v rámci rozhodnutí o nákladech řízení. Podle ust. § 150 o. s. ř. jsou-li tu důvody hodné zvláštního zřetele, nemusí soud výjimečně náhradu nákladů řízení zcela nebo zčásti přiznat.
134. Soud přihlédl i k zájmu na pokud možno smírném vyřešení celé věci. Ani nelze přehlédnout (a alespoň při rozhodnutí o nákladech řízení to zohlednit), že „žalovaní“ účastníci v dosavadním průběhu řízení projevovali mnohem větší a konstruktivnější snahu o smírné vyřešení celé věci. Což navrhovatel nakonec fakticky odmítl (uplatňováním zcela nerealistických požadavků, tak jak našly svůj odraz i v podání č. l. 2702-2705). Měla by to přitom být i role advokátů: Každý advokát je povinen i podle etického kodexu advokáta aktivně takto jednat a dle čl. 10 odst. 8 „ve vhodném okamžiku“ klientovi doporučit pokus o mimosoudní řešení (advokát je totiž i povinen usilovat o finančně nejefektivnější řešení sporu.). Popřípadě, účastníci nechtě se svými zástupci opětovně zváží možnosti smírného vypořádání (§ 99 o. s. ř.), k čemuž je nadále otevřen poměrně široký prostor (a to právě i v otázce nákladů řízení). Podle ust. § 99 odst. 1 o. s. ř. soud v průběhu řízení, tedy i na tomto místě, vždy usiluje především o smír mezi účastníky. Soud ve smyslu ust. § 99 o. s. ř. tedy i na tomto místě vede účastníky k celkovému urovnání vzájemných vztahů a k jejich vzájemnému smíření (což se následně logicky promítne i do úspory dalších nákladů řízení).
135. Srov. zde přiměřeně i zásady uvedené např. v bodě 21. nálezu ÚS ze dne 10. 1. 2024 sp. zn. III. ÚS 2148/23 podle kterého: Možnost soudu zohlednit zvláštní okolnosti konkrétního případu a „postupovat podle § 142 odst. 3 o. s. ř.“ je namístě i proto, že jedním z účelů nákladů řízení je odrazení účastníků řízení od vedení nedůvodného či neuváženého sporu. Hrozba určení povinnosti hradit druhé straně náklady řízení navíc působí preventivně jednak proti vedení řízení jako takového (strany naopak směřuje k mimosoudnímu vypořádání), jednak proti vedení sporů dlouhodobých. Dále např. bod. 38-40 stanoviska pléna Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS-st. 59/23. I Nejvyšší soud již dříve formuloval pomocná kritéria individuálního posouzení vzniku práva na náhradu nákladů řízení (např. usnesení č. j. 22 Cdo 2816/2017-1276 ze dne 5. 10. 2017) takto: „Mezi individuální okolnosti konkrétní věci, které by měl soud zvažovat, patří i procesní aktivita účastníků v průběhu řízení, jakož i jejich postoje a snaha, popřípadě její absence, o konstruktivní přístup k rychlému a hospodárnému projednání a rozhodnutí věci, tedy i ochota či neochota o smírné vyřešení věci v průběhu řízení.“ Soud při rozhodnutí o nákladech řízení by neměl ztrácet ze zřetele pozitivně motivační, nebo naopak „odrazující“ vliv a účel rozhodnutí o nákladech řízení (i v rovině jakési „generální prevence“). Menšinový akcionář, který nepovažuje vypořádání za přiměřené, má podle soudu nutně alespoň hrubou představu o správné výši vypořádání. Může si za tímto účelem opatřit i sám znalecký posudek, apod. (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 7. 3. 2007, sp. zn. 29 Odo 1332/2005). A měl by nést riziko každého „žalobce“, že v případě neúspěchu adekvátně ve sporu ponese jeho náklady, natož pokud uplatňuje naprosto nerealistické požadavky a zcela neudržitelné právní konstrukce.
136. Krajský soud dále na tomto místě zdůrazňuje, že se však na druhé straně neztotožňuje s argumentací „žalovaných“ účastníků v tom směru, že by nárok na doplatek přiměřeného protiplnění za hlavním akcionářem vytěsňené akcie byl nárokem v řízení uplatněným v rozporu se zásadou poctivého obchodního styku dle ustanovení § 265 obchodního zákoníku. Krajský soud zohlednil skutečnost, že dle ustanovení čl. 11 odst. 1 LZPS vlastnické právo všech vlastníků (rozuměno v daném případě akcionářů) má stejný zákonný obsah a ochranu, a to popř. i vlastníků „účelově založených“. To je nosná zásada

a výjimky z ní lze činit jen ve zvlášť odůvodněných případech (typu účelové nabytí jediné akcie – viz. usnesení ÚS sp. zn. III. ÚS 2065/22 ze dne 30. 8. 2022, či usnesení NS sp. zn. 27 Cdo 3348/2021 ze dne 3. 5. 2022), což daný případ není. Obezřetnost soudu při posouzení otázky „uplatňování nároků v rozporu se zásadou poctivého obchodního styku“ musí být navíc o to vyšší, že platí, že soudní rozhodnutí, kterým bylo přiznáno právo na jinou výši protiplnění, je pro hlavního akcionáře a pro společnost závazné co do základu přiznaného práva i vůči ostatním vlastníkům účastnických cenných papírů, tedy nejen vůči některým akcionářům, nýbrž vůči každému vytěsněnému akcionáři, a je tedy možné na celou věc nahlížet tak, že i popř. vlastník jediné akcie, popř. „účelově založený subjekt“, vykonává v řízení svá práva nejen „pro sebe“, ale i pro všechny ostatní vytěsněné menšinové akcionáře. Z tohoto důvodu soud podaný návrh zamítnout (en bloc) nemůže (neboť i soud vychází z premisy, jak shora již bylo uvedeno, že v zásadě všichni akcionáři mají stejná práva, tedy nejen akcionáři - fyzické osoby, ale ev. jimi účelově založené subjekty). Soud dále vychází z toho, že vydání exekučního příkazu, kterým by byla postižena pohledávka navrhovatele, uplatňovaná v tomto řízení, by představovalo adekvátní následek, který v tomto řízení – s ohledem na obsah jejich námitek - sledují účastnické společnosti, zastoupené týměž advokátem, který zastupoval (některé) účastníky řízení, jimž bylo proti navrhovateli v jiném řízení přiznáno právo na náhradu nákladů řízení. Pokud tyto osoby nevyužily své právo, nepodaly návrh na exekuci (popř. následně i insolvenční návrh, s odkazem na tvrzenou a v souvisejícím řízení u Krajského soudu v Českých Budějovicích i zjišťovanou majetkovou nedostatečnost a vícečetnost pohledávek navrhovatele vůči více věřitelům, který takto je tedy ve stavu platební neschopnosti) nemohou nyní dost dobře tento nedostatek své procesní obezřetnosti (a nutnosti dbát svých práv) nahradit námitkami nemravnosti postupu sdružení (navrhovatele, jakožto účelově založeného subjektu). Soud však zohlednil tyto námitky alespoň v rámci rozhodnutí o nákladech řízení mezi účastníky. I o nákladech státu soud rozhodl podle ustanovení § 148 o. s. ř. podle úspěchu ve věci (§ 142 odst. 1 o. s. ř.). Jelikož navrhovatel uplatňoval naprosto nerealistické, právně nepodložené nároky (na kterých setrval i přes závěry posudku České znalecké a.s. – dodatku posudku č. 1, a soudem předestřený předběžný právní názor), nelze u něj dost dobře hovořit o „úspěchu ve věci“. Proto soud rozhodl, že stát má podle § 148 odst. 1 o. s. ř. proti navrhovateli i proti druhému „žalovanému“ účastníkovi právo na náhradu nákladů řízení, které platil, a to rovným dílem. Tyto náklady sestávají z nákladů znaleckého znaleckých ústavů (znalečné celkem ve výši 950 482,30 Kč, č. l. 2725), které nebyly kryty složenou zálohou ve výši celkem 152 000 Kč.

137. Lhůta k plnění odpovídá § 160 odst. 1 o. s. ř. Soud zvažoval i místo plnění k rukám soudního exekutora) neboť vyplynulo, že navrhovatel ani nemá bankovní účet (?), č. l. 2698 p. v. Nicméně nakonec soud pouze adresoval soudnímu exekutorovi přípis s podnětem k dalšímu postupu v exekučním řízení. Pokud je popř. vedeno více exekucí, soudní exekutor s částkou naloží podle pravidel o střetu exekucí.
138. Účastnické společnosti se pokoušely argumentovat (č. l. 2714), že by bylo „spravedlivé“, aby následky zvoleného procesního postupu soudu nesl stát, a to s využitím moderačního práva soudu podle ustanovení § 150 o. s. ř. S tímto se soud neztotožnil. Náklady řízení vznikly objektivně a je povinností účastníků je nahradit. Primární je porušení povinnosti (úhrada protiplnění menšinovému akcionáři ve výši, která nebyla shledána jako přiměřená). Směr úvah účastnických společností neodpovídá zavedené judikatorní praxi. Pro rozhodnutí pak je určující, že za důvod hodný zřetele ve smyslu § 150 o. s. ř., opodstatňující nepřiznání nákladů řízení, nelze považovat bez dalšího skutečnost, že se jednalo o otázku právního posouzení, která se nejevila zcela jednoznačnou (důvodem pro nepřiznání nákladů řízení s odkazem na § 150 o. s. ř. nemůže tedy být ani délka řízení vedoucí k růstu nákladů účastníka řízení, spojená s úsilím soudů nalézt správný výklad

posuzované problematiky. Viz nález Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 3810/12 ze dne 14. března 2013, vydaný ve zcela srovnatelné situaci; totéž např. i usnesení NS spis. zn. 29 Cdo 704/2016, ze dne 30. 11. 2016). Pokud v průběhu jednání, které se ve věci konalo dne 6. 3. 2025, a ve snaze hledat východiska smírného řešení věci, soud vycházel z opačného pohledu na možnost aplikace § 150 o. s. ř. v poměrech projednávané věci, šlo tedy o vyslovený pracovní názor soudu, který nebyl správný (navíc ke kýženému, a úvahou soudu o možnostem rozhodnutí o nákladech řízení dále podpořenému, smírnému vyřešení ani nedošlo).

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení. Odvolání se podává u Krajského soudu v Hradci Králové. O odvolání by rozhodoval Vrchní soud v Praze.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat nařízení výkonu rozhodnutí - exekuce.

Hradec Králové 9. září 2025

JUDr. Jakub Kavalír v. r.
samosoudce